

הכל בקל * וזה יושבת ליון * וזה פי' כי גדול בקרבך קדוש ר"ל פי' שיש לו עוזרים נגדל בקרבך קדושה הבורא הנקרא קדוש ישראל * וזה פי' שלח לך אנשים ר"ל לטובתך תראה שיהי' לך לדיקים ויתורו את ארץ כנען * ר"ל שהם יעזרו לך לתור ולהכניע הדינים והקליפות ולזה נקראים ארץ כנען ארץ ע"ש שהם ארלויות וגשמייות וכנען ע"ש שגריף האדם להכניען חמת הקדושה *

או יאמר דהנה יש ב' גוויי בני אדם: יש שהוא לדיק גמור ואין בו סיג ופסולות כלל ואעפ"כ הוא מולא תמיד בעלמו חסרונות שנראה לו תמיד שהוא בעל חסרון גדול ומוכיח עלמו בפני ב"א * ויש עוד בחינת לדיקים היות שהם לדיקים אלא שלא תקנו עלמם כל לרכס לגמרי ויש להם עדיין חסרונות * וי"ל ששניהם עשה ד' לטובה שהש"י מכינס בלבב זה שיהי' נראה לו שהוא חסר אף שאינו ולזה הוא ג"כ אשר נכשל בזויה חטא חלייה הוא כדי שיוכנע ויראה האמת שעדיין אין מתוקן כל לרכו ועי"ז יתאמץ מאד לעלות במעלות יתירות בעבודתו ית"ש וזה שהש"י מכינס בלבבו שהוא חסר אף שאינו בן כוונת השם הו' למע' כאשר יוכיח את עלמו בפני ב"א שעדיין לא נהקטו מעשיה' כראוי והו' מזבי' בפניה' את חסרונו עי"ז עולה על זכרונו קלקול מעשיהם ויתאמרו לחזור בתשוב' הטיב ולתקן מעשיהם כראוי ומזרזין עלמם בעבוד * וזה שלח לך אנשים: אנשים הם הדיבורים של הדיקים אשר נבראו מלאכים מכל דבור ועולים לפניו ית' ואמר שלח לך אנשים דהיינו שתאמר דברים כאלה * ויתורו את ארץ כנען פי' כגיל שע"י הדיבורים האלו יזכיר א"ע השומע דבוריך את חטאו שזה נקרא בשם כנען * אשר אני טען לבני ישראל פי' כגיל שזה אני טען לשני הבחי' כג"ל *

או יאמר שלח כו' דהנה הדיק כל דבור הכולא מפיו נברא ממנו מלאך וגורם השפעות בעולמות העליונים והשפעות לעוה"ו וממתיק הדינים וגמלא דיבוריו הם לזורכו ולטובתו * וזה שלח לך היינו הדיבורים האלו כי בעולמות נקרא שילוח שהולכים למרחוק והם לטובתו ולהנחתו וזה לך להנחתך שתפעול ב' דברים * הא' ויתורו את ארץ כנען שהם המתקת הדינים שנקרא ארץ כנען * ועוד אשר אני טען לבני ישראל היינו השפעות ודוד המלך ע"ה התפלל בזה רבש"ע משוך חסדך ליודעך ר"ל שהש"י ימשוך החסדים ליודעך הם הדיקים המייחדים תמיד יחודים מלשון ודע אדם לשון חיבור * או יאמר משוך חסדך דהנה יש ב' גוויי לדיקים הא' הוא

דמן הראוי שלא יהי' שום מקטרג על ישראל אבל אם ח"ו המלא ימלא אזה מלשין ומסטין חלילי' או הש"י ברחמו עושה אותו אלם שלא יוכל לקטרג ועי" שם מי הוא עושה אותו אלם לכך כתי' בל' עמיד או מי יסום אלם כלומר כשהשעה הולכת לכך לעשותו אלם * והאדם הדיק הוא מבטל הדינים פי' שם מ"ה כי אדם בגימ' מ"ה והלדיק הוא במדריגת אר"ם והוא דבוק במידת מ"ה ועי"ז הוא מבטל הדינים ו"ש משה רבינו ע"ה ונחמו מ"ה כשרא' שחטאו ישראל אמר להבדיל אהננו במדריגת מה ונבטל הדינים מעליהם וגם כאן התפלל משה על זאת ואם ככה בגימ' מה שרלה לעורר הרחמים אכיה"ר *

פרשת שרח לך

שלח לך אנשים כו': דהנה לדיק האדם לעבוד את הבורא להסתכל תמיד בשפלותו ולשכר ולהכניע את הגשמייות והארלויות * ב' לחשב תמיד רוממות אל וליך במחשבות טהורות לזכר ולטער את מחשבתו ועי"ז הוא מעלה את נשמתו למעלה עד מקום שראו וזה פי' הפסוק וישבו מתור הארץ כו' ר"ל שהשיבו את נשמתם לשורש שלהם ע"י שני מדרגות האלו דהיינו מתור הארץ כלומר ע"י הסתכלותם בארלויות להכניעם * ב' מקץ ארבעים יום הוא התורה שיתנהג למ' יום ולשון קץ הוא סוף ותכלית והיינו שלמדו התורה במחשבות טהורות שזה הוא תכלית לימוד התורה וטובה היה מקץ ארבעים יום * וזה שלח לך אנשים דע"י המזאת נבראים מלאכים ולדין לעשות המזאת במחשבה טהורה ובהכנעה והיינו שלח כו' ר"ל שתעשה המזאת ותשלח למעלה לשורשך ולך דייקא * ויתורו את ארץ כנען פי' כג"ל פי' הסתכלות בארלויות להכניען ו"ל כנען וק"ל *

או יאמר שלח כו': דהנה בזמן שיש לדיקים אף שאינם במדריגת כ"כ או בקל הוא להדיק השלם לפעול פעולתו להכניע הדינים ולהמתיק לפי שיש לו עוזרים * וזה שאמר התנא במקום שאין אנשים השתדל כו' כי במקום שיש לדיקים אי"ל להדיק הגדול הנקרא איש להשתדלות כי בקל יכול לפעול פעולתו אבל במקום שאין אנשים לדיק הוא להשתדלות ותירויות שיוכל לפעול הכל בעלמו * וזה להלי ורובי יושבת ליון כי גדול בקרבך קדוש ישראל * ר"ל דליון הם המלויינים בהלכה וזה פי' להלי ורובי קאי על הדיק שישיבתו בין המלויינים בהלכה ישמח מאד שיוכל לפעול

40

אלימלך שלח נועם

Rab Yehle Horowitz

הוא שסינף עלמו ועיכר את גופו בנחלחות עד אשר חץ בו שום פקולת והוא הולך בדביקות תמיד וזה גורם השפעות לכל העולמות ולעליונים ולתחתונים וזה נקרא חסדים שהכל יריכים לחסד אל ית' ויש לדיק שעדיין אינו מתוקן בכל המדות רק שהוא מתאמן עלמו בכל יכולתו תמיד לתקן מדותיו וזה אינו ממשיך השפעות לעולמות רק לדיקה לעוה"ז * וזהו משוך חסדך ליודעך דהיינו הלדיק ההולך בדביקות וגורם חסדים לכל העולמות * ולדקתך לישרי לב היינו אותם המיישרים ומתקנים את לבם להיותם מתוקנים בכל המדות ופועלין לדיקה לעוה"ז וק"ל *

או יאמר שלח כו' ע"פ שאמר התנא במקום שאין אנשים השתדל להיות איש ויש לדקדק הל"ל במקום שאין אישים כו' או איפכא לסיים השתדל להיות אנוש * אך הענין דאנוש הוא לשון כי אנוש הוא דהיינו לשון אנוחה פי' שעדיין לריך להתאנח ולהיות אנוש בעלמו על שאינו מתוקן במדות ולא הגיע למדרגת לדיק ולריך להתגבר בעבודת הבורא והנה כשיש רבים עובדים ד' ומתאנחים על קינור עבודתו אז בקל הוא להלדיק שהוא במדרגת איש שהוא מעלי עליוני לעלות במדרגתו יותר ויותר אבל צעת שפשוטי צ"ח אינם מתאמנין בעבוד' לריך ללדיק השתדלות גדול לבא למדרג' *

וזהו שאמר התנא במקום שאין אנשים כו' השתדל כו' ר"ל לריך השתדלות גדול כו"ל ח"ש הקצ"ה למשה שלח לך אנשי ר"ל תרא' להנהיג אנשים רבים בעבודת הבורא * ויתורו את ארץ כנען ר"ל שיתקנו את המדות שלא יהא בהם מדות שפלות וגרועי * אשר אני נותן לבני ישראל פי' עי"ז יהי בקל ליתן מתנות לבני הם הלדיקים שיוכלו לבא למדרגות גדולות בקל * איש אחד ר"ל האיש הלדיק שהוא באחדות * למטה אבותיו תשלחו פי' שלריך הלדיק ג"כ לתקן ולהעלות את מעשה אבותיו שהטו עלמם ג"כ לעבודתו ולא הגיעו למדרגה עליוני להעלות את מעשיהם לעולמות עליונים כראוי וכיון חסו כל נשיא בהם ר"ל כל מעשיה' לריך לנשא ולהעלות אותם * וישלח אותם משה ממדבר * ר"ל שמשה רב"ע"ה הנהיג והכניס את צ"י במדרגה זו והיינו שהכניסם שיהיו כמדב' שהוא הפק' והשתדלותו שהלדיק לריך להיות הפקר לכל ישראל לעשות עובי עם כל א' וגם לריך להיות בהשתדלותו בעבודתו ית' וזהו מדבר שהוא מקום התבודדות מצ"ח * פארו * הוא לשון פאר היינו שכ"כ הכניסם בעבודתו ית' עד שהיו מפוארים ומשובחים * על פי' ד' ע"ד שכל מולא פיהם היו נראה לב"ח שקדושת שם ההודיש שוכן על פיהם כולם

אנשים ראשי צ"י המה * פי' שלח תאמר שאין כל אדם זוכה לבא למדרגות אלו לא כן הוא רק כולם אנשים פי' אותם אשר הם במדרגת אנשים יכולים לבא למדרגות גדולות להיותם ראשי בני ישראל * וישלח אותם משה כו' ויאמר אליהם עלו זה בנגב ר"ל שהדריכם ולימדם שיעלו למדרגת חכמה ע"ד שאמרו הרו' להחכים יורים ועליתם את ההר פי' שתצאו לעבוד צנעי יורים צינ"ט וציה"ר שגם הילה"ר תעלו אותו שגם צו יעבוד לו ית' כמו שדרשו חז"ל בכל לבבך צנעי יריך והר רמז על הילה"ר ע"ד שאמרו ללדיקים דמנה להם כהר : וזהו שאמרו הר קט' ברזל מחתכו פי' הילה"ר קשה לכופו ברזל מחתכו ר"ל עם התורה הקדוש' שהיא מחתכת כל הקליפות כברזל המחתך החר ינלל ממנו ואדרבה יכניעו תחת הקדושה * וראיתם את הארץ מה היא פי' ועיקר תראו להסתכל על הארצות והגשמייות שבמה נחשב הוא כדכתי' ואנחנו מה * ואת העם היושב עלי' פי' תראו את העולם החזק הוא הרפה המעט הוא חס רב * דאיתא בגמ' לעולם יראה האדם העולם כאלו חליו זכאי וכו' עשה מלוא אשריו שמכריע כו' לכי' וזהו החזק הוא כו' היינו חס מתחזקים בעבודתו או חס הם רפים חלילי המעט הוא חס רב ולריך אתה להחזיקם בחליו זכאי כדי שתראה לעשות מלות ויעלו בנגב ויבואו עד חברון ר"ל שהתגברו בעבודת הבורא עד שבאו להשתדלות דהיינו דיבוק חברים ולדיקים ללמוד ממעשיהם הקדושים * ושם אחימן פי' מיד כשמתחזרים הלדיקים יחד אזי שם מיד מתגברים הס"ח זה רמז אחימן כו' ילדי הענק ומעוררים מחלוקת וקטעות על הלדיקים ואמר הכתוב וחברון שבע שנים נבנתה פי' ומדרגות התחברות הוא מדרג' גדולי שעי"ז נבנה השבע מדות עליונות * לפני לוען מזרים פי' להכניע הקליפות הנקרא לוען מזרים ודו"ק *

או יאמר וישלח אותם משה לתור את ארץ כנען כו' : ולכאורה יש לתת לב * דהש"י אמר לשון ויתורו ובמשה ג"כ נאמר וישלח כו' לתור כו' ופרשת דברים כשהוכיח נאמר ותקרבון כו' נשלחה כו' ויחפרו ולמה שינה ולא יאמר ויתורו * וי"ל בהקדים לפרש המשנה כשר בתורים פסול צנעי יונה כשר צנעי יונה פסול בתורים י"ל שרמז לנו התנא בדבריו הקדושים אשר נלך צו בעבודת הבורא י"ת דאיתא בגמ' למה נמשלו ליונה מה יונה אינה מחלפת את בת זוגה כך ישראל אין מחלפים אלקיהם והיינו שהם מדובקים אליו י"ת תמיד כי כן הוא ראוי ועיקר לאדם שיהא דבוק בהבורא יתעלה ולא יפסיק וזהו זכור ושומר דיבור אחד נאמרו ר"ל

ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר וראיתם את הארץ עד כי יכול כוכל לה ולכאור' תמוה מאד איך אפשר שמשנה רבינו ע"ה יח"י חפלו ורלונו לשלוח מרגלים ארצה הלא גבי ותקרבון אלי כו' נשלחה אנשים פרשיי שמחמת דוחק הולך לשלוח על שבאו אליו כולם ע"ש וא"כ קשה כיון שעשה זה בלא חפץ ורלוון למה הרבה כ"כ בהתרת הארץ לומר להם שיעיינו יפה איך העם ואיך הארץ והספירות מוטב ה' לו לשלוח אותם סתם רק כדי להפיק ראונו * ונרא' כי כוונת משה רבינו ע"ה ה' הכל לטוב' למען מנוע אותם מחטוא בלשונם שלא יולאו דעת הארץ רעה * דהנה ידוע שאין הקב"ה מפיל אומה עד שמפיל תחלה השר שלה למעלי' כדכתיב יספור ה' על זבח מרום כו' והדר על מלכי אדמה * וכיון שמפיל השר אע"פ שהאומ' עדיין חזקה הרי היא כאלו נפול' כבר כיון שאין לה על מה להשען כי אחד מבטע * והם יכול האדם הלדיק לפעול בפעולותיו הכשרים להפיל השר של אומ' למעלי' ממילא היא ג"כ נופלת * ולזה הכוונ' אמר להם מרדכי"ה ועלו זה בנגב נבז הוא מדרגת חכמ' כי הרו' להכחיס ידריס לזה אמר להם כשתרנו לרגל את הארץ לריכיס אתם להעלות עלמכם אל החכמ' עליו' כדי שלא תבואו לטעות חלילי כאשר נפרש א"י"ה לקמן * ועליתם את ההר כי מלינו באברהם אע"ה שאמר לו הש"י והעלהו לעולי' על אחד ההרים אשר אומר אליך : ונרא' לפענ"ד עוד כיון א' בדברי הפסוק כי העולמות עליונים נקראים הרים כמו שנאמר הר המור"י שלמני' מכון כנגד הר המור"י שלמעלי' והעיקר הוא למעלי' והדומה ה"ח למט' : והאדם המדבק עלמנו אל הבורא ב"ה אז נדבק בעולמות העליונים כי מלינו מעולם לא ירדה שכינ' למט' מעשר' והרי מלינו שחמ' נביאים עמדו להם לישראל ומסיבן ה"י זה כיון שאין השכינ' למט' אלא ע"כ כאשר כתבנו שהלדיק המדבק עלמנו בהש"י הוא שור' במחשבתו הקדוש' בעולמות עליונים ונפשו ורוחו הוא שם כיון שהמחשב' היא שם ושם הקב"ה מדבר עמו ומשרה שכינתו עליו והוא פ"י והעלהו כו' על אחד ההרים אשר אומר אליך פירושו אותם ההרים אשר אני מתגל' לך ומדבר עמך שהם העולמות העליונים שם בואתו העולם העל' אותו לעולי' וזה הוא ג"כ ה"י בראן שאמר משה לישראל ועליתם את ההר ר"ל כשתרנו לרגל הארץ לריכיס אתם להעלות עלמכם לעולמות עליונים כדי שתראו את השרים שלמעלי' אם הם חזקים או חלשים והר נקרא עולמות עליונים כדלעיל ולזה אמר וראיתם את הארץ מנה היא החזק הוא הרפה ככלל לשון יח"י די לומר החזק הוא אם לא' אך לזה הכיוון כפל להם למען ללמדם שיראו שהם חזקים שלא יפניו לבן בזה כי יכולים

דשמור הוא מלות ל"ח כ"מ שנאמר השמר כו' חכור הוא מלות עשה והיינו שכל רמי"ה מ"ע ושס"ה ל"ח לא נאמר לישראל אלא בשביל דיבור אחד פ"י שיהיו יכולים לדבר דיבור באחדות גמור ודביקות * והלדיק הזה הדבוק בהבורא י"ת נקרא יונה ע"ש שהוא דבוק בו כיונה כנ"ל והוא שנאמר ויברח יונה תרשיש מלפני ד' שהוא ה"י דבוק בהש"י באמת וע"ש זה לקר' יונה אמיתי : ולכאורה קשה איך עולה על הדעת לומר שברח מלפני הש"י אשר מלא כל הארץ כו' ושמים ושמי שמים לא יכלכלו אותו : אלא שכונתו ה"י לעשות עבירה לשמה ודגולי' עבירה לשמה רק שיהא כוונתו לשמים וכונתו ה"י שח' קשה בעיניו לומר הנבואה לאנשי יונה שאם ישובו מעוונותיהם יח' חליה קטרוג על ישראל כדאיתא בגמ' דאומות הם עלולים לקבל תשובה מיד לזה ה"י רוצה להפריד עלמנו ולטרוד בעירדות הליכות ים בכדי שיפסקו עלמנו מהדביקות למען לא יבא לו הנבואה הזאת כי עיקר קבלת הנבואה ה"י ע"י הדביקות והנה יש לדיק במדרגה עליונה מאד שהוא דבוק תמיד ולא יטרידו שום טירדא ואף שמדבר בדברים גשמיים ונראה לעיני אדם שהוא נפסק מדביקותו אבל באמת חינו כן אלא גם בחילו הדברים הוא מכון בהם כוונה עליונה * וההלדיק נקרא בשם תור מחמת שהוא משפיע השפעה ושומחה בעולם ע"ש וקול התור נשמע בארצנו שהוא לשון שירה ושומחה : והוא שרמז התנא בדבריו הקדושים כשר בתורים הם הלדיקים הגדולים מה שכשר להם דהיינו שיש להם רשות לפעמים לדבר אף בדברים הגשמיים כנ"ל : פסול בבני יונה הם הלדיקים הקטנים שלהם אין רשות להיותם מטורדים לכל יפסיקו מדביקותם כשר בקטנים * ר"ל הם לריכיס להחזיק עלמנו בקטנות והכנעה גדולה פסול בתורים שהגדולים צמעהים אין רשאים להיות תמיד בקטנות כי לפעמים לריכיס להיות בגלות כפי אשר יורה אותם החכמת חלקים אשר בקרבם להשפיע שפע רב וברכה לעולם על ידיהם : תחילה ה"י ה"י שבו ושבו ליהוב נקרא שומחה והתפארות מלשון להבו פניו והיינו תחילה פ"י בהתחלה בעבודה הן אותו הלדיק המתחיל לדבק עלמנו בדביקות והן הלדיק הסופעל אחיה פעולה והשפעה טובה * אם יבא לו אחיה פני' ושומחה להנוגע לו בזה וזה פסול * וזה שאמר הקב"ה שלא כו' ויתורו את ארץ כנען דאומה שעה כשרים היו כפרשיי וחי' כוונת הש"י שיתקנו הם צח"י בקדושתם תקנה לדורות ולגרום השפעה ושומחות ע"י קדושתם * ולכן אמר ויתורו כנ"ל רמז להלדיק המשפיע כנ"ל וגם כוונת משה ה"י ששילחם לתור את הארץ ג"כ לזה הכוונ' לתקן השפעה לדורות ותדקדק היטב ותמלא מרגוע

לנפשך *

לירד למטה ולזה ירדה השכיני עמנו בגלות למען
 ללקט אותן הנילוני * וצעה"ב מחזיר לו ייחומי פי
 כי ע"י מה הקב"ה יורד למטה הלא הוא ח"ס ב"ה
 וב"ש אין בו תאר ודמיון אלא מלד מדותיו כי מדותיו
 נתגלו בזה העולם והס הגדול והגבורה והת"ת וכל
 המדות שלו * וזה לריבין אנו להחזיר לו אותן ייחומיו
 פי המדות שע"י הוא דר בעולם הזה ולריבין אכתבו
 להודות ולשבח אליו במדותיו דהיינו בגדולה ובגבורה
 ובת"ת * וזה נקרא החזרת ייחומיו דהיינו שאנו
 מחזירין אליו השירות והשפחות באותן המדות שהאיל
 יורד אליו : וזהו פי המשנה דכלים : אשריכם כלים
 כו' כי בריאות האדם ג"כ היתה עד"ו כי האדם
 נולד ממקום טומאה ומתחילה אין לו שום שכל
 והכשמה היא האור והגוף הוא הכלי והאדם נרדף
 לוכך עלמו כ"כ עד שיטע' מן החומר נורה ויעלה
 האור למעלה לאור העליון מקום מחלבה ושורשה *
 ולזה אמר' המשני אשריכם כלים שכנסתם בטומא'
 דהיינו מקום טומאה ויאתם בטרה אח"כ כשמודככי'
 אותם הם יולאים בטרה * וזה אמרו המרגלים
 לכלב אתה אומר שאנו יכולין לפעול שני הפעולות
 למעלה ולמטה כנ"ל לא נוכל לעלות אל העם דהיינו
 מדריגה תחתונה אפי' אליהם לעלות ולהכניעם אין
 אנו יכולי' מכ"ש למעלה כי חזק הוא ממנו כביכול
 אפי' הקב"ה אינו יכול להוליא כליו משם הם הכלים
 שיש שם עם הנילוני הקדושה ולרדף הקב"ה בעלמו
 להעלותו והוא הנקרא צעה"ב כנ"ל אפי' הוא אינו
 יכול להעלותו משם כי הם חזקים מאד ויהושע וכלב
 השיבו לא כמו שאתם אומרים אלא. אם חפץ בנו
 ד' פי' שצדיק תליא מילתא אם נהי' מקובלין
 ורזיין לפניו אז נוכל להם והציא אותנו כו' והבן
 היטב *

יכולים לתקן הדבר שיהי' הרפה דהיינו להפיל השר
 של מעלי' וכיון שיפילו השר הרי הם כנפולים :
 וזהו החזק הוא פי' אם חזק הוא הרפה כלומר תפעלו
 שיהי' הרפה * המעט הוא אם רב : ג"כ הפי'
 כך אם הוא רב יכולים אתם לפעול שיהי' מעט וכן
 כולם כאשר כתבנו השמנה כו' וא"כ לרדף לזה ב'
פעולות א' למעלה וא' למטה * ולזה אמר' כנב כשהשיב
למרגלים בפל לשון עלה ועלה כי יכול נוכל לה פי'
שני הפעולות אנו יכולים לפעול להפיל השרים שלמעלה
ושל מטה כי יכול נוכל לה הוא כמו נתינת טעם
כלומר כי כבר יכולתי לפעול כזה כי כלב ויהושע
באמת עשו כך ולא טעו כלל ולזה אמר' להם עלה
נעלה וירשנו אותה * והאנשים אשר עלו עמו אמרו
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו אמרה
בגמרי' דערכין שאמרו כביכול אין הבעל הבית יכול
להוליא כליו משם * וגר' לפרש מה זה להוליא כליו
וכי ה"ז כלים הניח שם שזרדף להוליאם משם *
ונקדים לפרש משנה א' הבית והעלי' של שניהם
שנפלו אומר בעל העלי' לבעל הבית לבנות כו' ויחזיר
לו ייחומיו * ועוד משנה א' סוף מס' כלים אשריכם
כלים שכנסתם בטומאה ויאתם בטרה וזו המשנה
סתומה בלי פי' כלל * והגר' היותר מכון בפי' המשנה
הוא כך כי ידוע שיש אורות וכלים והאורות הם
למעלי' בעולמות עליונים והכלים הם למטה בזה העולם
ולמה הי' זה כדי להוליא הרפ"ה ייזוני' שנפלו
בקליפה כידוע ל"ה * ועיקר כוונת התורה והמנ"י
להעלות הנילוני' שנפלו ולבררם עד שהם יגיעו ג"כ
אל האורות והכלי' הם נשארים אח"כ למטה כמתים
כמש"כ ורוח אלקים מרחפת רפ"ח מ"ת * וזה עיקר
עבודת האדם לתקן זאת * ונא' בפסוק השמים
שמים לה' והארץ נתן לבני אדם הוא ג"כ הפי' כך
כמ"ש שהשמים שהם האורות הם למעלי' והכלים
נתן הבורא ב"ה למטה לב"ה שהם יעלו הפנימיות
שם באותן הכלים למעלי' והחילונית ישראו למטה *
וידרו' והארץ נתן לב"ה' : והעולם הזה נקי בית
והשמים הם נקי עלי' וזהו פי' המשני
הבית והעלי' של שמים היינו של הבורא ב"ה והאדם
שהעלי' שהם השמים של הבורא' והבית שהם הארץ
היא של האדם שנפלו היינו כמ"ש לעיל שהם הכלים
שיש בהם ייזוני' הקדוש מלמעלי' והכלי הוא של
מטה אומר בעל העלי' לבעה"ב לבנות פי' שהקב"ה
אומר לאדם לבנות שעלי' בפעולותיו והעבורים
הייזוני' הקדוש' שיש באותן הכלים ולא ראה כי
האדם אינו יכול לפעול דבר גדול כזה בעלמו כי
הוא שפל אנשים * יורד בעל העלי' אל הבית ודר
בתוכו ובונה דהיינו כביכול לרדף הקב"ה בעלמו

בדרך

אחר * עלו זה בנגב כו' פי' הרולה
 להכניס יורים וידוע שהיה"ר נקרא
 הר כמ"ש בגמרא לנדיקים נדמה להם כהר והאדם
 נרדף לעבוד הבורא בשני יתרים כי האדם נרדף לתקן
 עלמו עד שהיה"ר ג"כ ישלים אותו כמאמר הכתוב
 בפרות ד' דרכי איש גם אויביו ישלים אותו וזה אמר'
 משא לישראל עלו זה בנגב פי' תעלו עלמכם אל
 החכמה עליונה ועליתם את ההר פי' תעלו ג"כ
 היה"ר הנקרא הר וריתם את הארץ מה היא החזק
 הוא הרפה כו' פי' שהנדיק העולה ממדריג' למדריגה
 הוא תמיד צדיקות גדול אל הבור' ית"ש וכשהוא
 צדיקות הוא משולק במחשבתו מצי"א ואז אינו יכול לפעול
 לרבי אדם כי אינו כלל בזה העולם * ולזה לרדף הנדיק
 לפעמים להניח הצדיקות שלו בשביל לרבי ב"ה שיפעול
 פעולותיהם

MEY
 fall to earth
 comes to
 Golgotha up.
 B'ham
 is
 THOUGHTS
 מן המן

הוא תשאר לזרעך שיהא קל להם אח"כ להעלות הנ"ק כי כל דבר הנכנס בקדוש' הוא קל אח"כ להוליא אל הפועל * ולכוונ' הזאת ה' שילוח המרגלים שבאות' שעה כשרים היו בכדי שהם יעשו רשימה בקדוש' בא"י ויהי' קל אח"כ לישראל להוליא הנילוות ולכן אמר להם עלו זה בכנב שהוא חכמ' כרפי' לעיל * ועליהם אף ההר דהיינו הנ"ק * וראיתם את הארץ החזק כו' ולכאור' יש לנדקדק דלא הל"ל אלא וראיתם את הם חזקים ותו לא ול"ל הדבר והיפוט * אך הכוונ' הוא כנ"ל וראיתם החזק היינו רוממות אל כו' הרפה היינו שפלות הארץ שע"י ב' מדריגות אלו הכח להעלות הנ"ק אך לזה לריך כח גדול לשבר הכלים להעלות הנ"ק ע"ד דאיתא בספרים שהמחפלה בכח הוא משבר עי"ז המסך המבדיל * וזהו קול ה' בכח * קול ה' בהדר פי' על ידי זה שחטשו קול ד' בכח תפעלו שחזכו למדריג' ב' הוא קול ד' בהדר הוא רוממות אל * וזהו שהחפלה משה רבינו ע"ס ועתה יגדל נא כח דהנה המרגלים קלקלו מאד בהילוכם * והדרך הוא כך כשישראל הם במצוה לרם ר"ל * והש"י מושיע אותם צעת לרחס אזי הישועה היא גדולה שלא כדרך הטבע יותר ויותר מכבחהילא לזה החפלה משה ועתה פי' עתה לפי שקלקלו המרגלים ואתה ברחמיך הרבים ענה אותם צעת לרחס * שיגדל הכח הזורך להעלות הנ"ק יגדל כ"כ שלא כדרך הטבע דהיינו כאשר דברת לאמר ר"ל כמו שהי' קודם החטא אהר"ר וזהו כאשר דברת דייקא לאמר והבן *

יעבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי כו' דהנה יש ב' גווני לדיקים דהיינו יש לדיקים שמוכרחים להיות פרושי' ומובדלים מב"א כי כאשר יהיו בין העולם ויכל להיות שפלו ממדרגתם הנכונה להם * ויש לדיקים שמפורדים בין העולם ומדברים עמהם ואעפ"כ אינו נופל ממדרגתו ואדרבה הוא מחזירים למוטב * ע"ד ששמעתי הפי' מרבי ומורי הרב הגאון הקדוש המנוח מ' רוב צער דק"ק ראוני נשמחו בג"ע ולא הסריח בשר קודם מעולם ופי' מי שהוא בשר קדוש שהוא לדיק גמור אינו מסריח מעולם אף כשהוא מעורב עמהם ומדבר עמם * וזהו ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת הייט אף שדיבר עמהם אעפ"כ לא נפל ממדרגתו ואדרבה וימלא אחרי לגמרי וק"ל *

ודיה צבואתם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה להיות שיש ארץ עליונה והאדם לריך לקדש עלמו בארץ התחתון' עד שיבא למדרגת ארץ העליונ' וכשמקדש עלמו כך אז הקב"ה מסייעו לבא למעל' מוז לשמים העליונ' מעלה ומעלה

פטולותיהם: הן בחפזנו להתפלל עליהם בנוף או במזון או שאר השפעות כולם מוטלים על הלדיק * ונמלא עושה הלדיק בזה מלוה גדולה בזה שמניח לפעמים הדביקות כי רלון הבורא הוא כך * וזה הוא פי' וראיתם את הארץ מה היא פי' כשתהיו במדריגה זו שהיגה"ר ישלים עמכם לריכס אתם לראות מה שהארץ לריכה * המעט היא אם רב גרא' כי דברים האלו הם בני חיי ומזוני שאמרו בגמרא לאו בזכותא כו' אלא בזולת * דהיינו שיש עולם הנקרא מול ע"ס שנוצלים משם כל השפעות והלדיק לריך להמשיך אותם משם וזה המעט היא אם רב כנגד בני החזק הרפה כנגד חיי השמנה אם רזה כנגד מזוני *

או יאמר עלו זה בכנב שהאדם לריך לחשב תמיד רוממות אל וגדולתו ית' ולשם עיניו ג"כ על שפלותו של אדם איך שלא נחשב לכולם כי זה עיקר העבודה: ו"ס עלו זה בכנב היא החכמ' עליונ' וכלעיל והיא רוממות אל * וראיתם את הארץ מה היא פי' אע"פ שיהיו במדרג' כזו שיהיו מחשבין תמיד ברוממות אל ובדביקותו * גם זה לריכין אתם לראות את הארציות והגשמייות איך שחיתו כלום * וזהו וראיתם את הארץ הוא האדם הבא מן הארץ מה הוא איך שחיתו כלום וק"ל *

או יאמר ועליהם את ההר עד"ז דאיתא בגמ' דאברהם קרא לבהמ"ק הר ואמר לא כאברהם כו' ולא כיצחק שקראו שדה שזה רמו על ב' מקדשות שחברו לכך אמר להם משה שיחטטו את ההר שיגרמו צמטתיהם הקדושים שלא יחרב לעולם וק"ל *

ועתה יגדל נא כו' דברת לאמר * נראה דהנה השי"ת צרא את עולמו להטיב לצרואים שע"י עבודתם לו ית' יזכו לשכר גדול ולכן נפלו נילוות קדושות צענת הבריא' בכדי שאח"כ ע"י עבודתם שיעבדו לעלות הנילוות יזכו לעזבות הרבה ואחר חטא אהר"ר הוסיף ליפול עוד נילוות הקדוש' ע"י החטא ולזה לריך האדם לעבוד לו ית' בשני מדריגות הם אהבה ויראה * יראה הוא לראות ולהסתכל תמיד בצפלות העוה"ז ועי"ז הוא משבר כח הכלים של הנילוונ' ויוכל לבא לירי רוממות אל שהיא אהב' רבה * ועי"ז הוא מעלה הנ"ק למעל' ולמעל' וזה ה' כוונת הש"י להביא את ישראל לארץ הקדוש' כי שם הוא כח יותר להעלות הנ"ק * וזה ה' כוונת שילוח המרגלים שאמר הש"י שלח לך אנשים * דהנה הש"י אמר לאברהם אביט ע"ה כל מקום אשר תדרוך קף רגלך כו' ר"ל פי' שאתה תדרוך נה בקדושתך הרשימ'

ומעלה עד אין קץ * זה אדם מקדש עלמו מלמטה
 מקדשין אותו למעל * אדם מקדש עלמו מעט מקדשין
אותו הרבה * זה שאמר כי תבואו אל הארץ * פי'
 כשהפעלו במעשיכם הקדושים לבא אל הארץ
 העליונה * אזי אשר אני מביא אתכם שמה למעל'
 ארם ותכלית וק"ל *

וידיך באכלכם מלחם הארץ חלה כו' * פי' האדם
 האדיק הוא שדברנו בו לעיל לריך להחנה
 שאף כשיעסוק בדברים גשמיים באכיל' ושתי' וכיוצא
 בו יראה שרים ממנו תרומה לה' שיביא הכל אל
 בקדושה * מראשית עריסותיכם כו' חלה תרימו כו' *
 היות שבזוהר הקדוש מחמיר מאד על עון הכעס
 רק הת"ח אשר אוריית' קמרתח לי' מותר לפעמי'
 באי' הכרח * וידוע שהת"ח הוא הגן' ראשית לפי
 שהחורה שבו נקראת ראשית * והעיסה הוא רמז
 לדברים החמוזין המה השפלות ככעס או כיוצא *
 וזה שאמר הכתוב כשתהיו במדבר' זו שאנו מדברים
 בו אז תבואו עריסותיכם פי' הדברים השפלי' ג"כ
 אל הקדוש הנקראת ראשית * וזו ראשית עריסותיכם *
 חלה תרימו * פי' תשמרו מאד שלא יהי' תמיד
 אכיליכם הכעס חלי' כי תסברו מותרים אתם בו
 חלילה רק כמו חלה היא ח' ממ"ח כך לפעמי' בהכרח
 גדול לאיזה דבר מזה או קידוש השם וזוה תרימו
 כו' * וידיך ב"י במדבר כו' עד ואל כל העדה *
 נקדים לפרש פסוק ויעבור את מעבר יבק וכבא
 אח"כ אל ביאור הכתובים הללו דבר דבר על אופניו
 והוא כי האדיק כשהוא עולה תמיד בקדושתו למעל'
 למעל' בלי הפסק רגע ח' או גורם בלדקו שמתיש
 כח הקליפה ואין כח להס"ח להחטיא אפילו לשאר
 ב"ה: אבל כשהחילה כשעזב האדיק מדרגתו אפי'
 רגע ח' אז נתגבר הצע"ד ונעשה כאיש להתגבר
 ולהחטיא חלי' וחלי' * והתקפה לזה לתקן אשר עות
 להתגבר מאד בדביקותו ולחקור ולדרוש היטב את
 אשר עשה ויחזור עלמו לעלות למעל' להחיש כחה
 במקדש * וכשעשה כך אז הוא בא יותר למעלה
 מאשר הי' קודם כי פעל בקדושתו דבר גדול כזה
 והקדוש' היא הנק' יב"ק כידוע לי"ח: וזהו ויעבר את
 מעבר יב"ק פי' שהוא הי' תמיד בקדושה הרמוזה
 בחי' יב"ק: פ"ח עבר אותה המדרג' והניח קלת
 מדרגתו הגדול' ויאבק איש עמו: פי' מלא הצע"ד
 ההוא שנתחזק כמו איש מלחמה עד עלות השחר כך
 הי' ביד הצע"ד כח עד שעלה יעקב אבינו וחזר עלות
 מדרגת העליונ' וחקר ודרש על אשר אירע לו וזהו
 השחר לשון חקיר' ודריש' וזהו בא יעקב אבינו עי"ו
 למדריג' יותר גדול' ובא למדריגה להקרא שמו ישראל
 עבור זה כמו שגמר אומר כי שרית כו' * ועתה נבא

אל הביאור אשר לפנינו * ונדקדק על השפת יתר
 ויהיו בני ישראל במדבר ללא לורך כי הלא נאמר
 ונשנה כ"פ שהיו במדבר * אך נר' לתח טוב טעם
 באמת על היותם במדבר להיות שמה רבינו ע"ה
 הי' במדרגתו גדול עד מאד למעלה מן הטבע ולזה
 נקר' איש אלקים שלא הי' כלל בארץ כי מחשבתו
 תמיד למעל' דבוקה וקשור' ולזה לא הי' יכול
 להמשיך פרנס' לישראל ע"פ דרך הטבע כי הי'
 למעל' מן הטבע ולזה נהגם במדבר' ארץ לא זרוע'
 כדי להוליאם מן הטבע ויהי' יכול להמשיך להם מזון
 חוץ לדרך הטבע ופעל ועשה והמשיך להם מן הקדוש
 לחם אצירים * נמלא היוצא לנו מזה שטיקך כוונת
 משה הי' להוליאם מן הטבע * ולזה לריך להיות
 בדביקות כי אף במדבר אם לא יכניסו לדביקות יהי'
 להם בלבול מן המדבר ג"כ כי הוא דבר גשמי
 כמדבר מקום הקליפ' ובאמת היו דור המדבר תמיד
 עולים בדביקותם בלי תכלית כידוע * אלא שפ"ח
 אירע להם שהניחו מעט דביקותם והיו במדבר פי'
 שהיו הוייתם היותם במדבר * וזהו ויהיו ב"י במדבר
 וימלאו איש: כי מלאו שבה כגבר כח רס"ח ונעשה
 הצע"ד כאיש להתגבר עליהם * מקושש עינים פי'
 לפי שהאדם לריך להיות תמיד במדרגתו שלימה אם
 אשר יהי' טוב יהי' בשלימות * או אם חלילה להיפך
 ירע נאמנה שהוא שפל ועי"ו יבא לו הרהור תשובה
 כי יהי' שב מדיענתו שרע שחטא ואשם והתוודה
 והעיקר שלא יהי' מערוב צבוב ורע * ועי"ו נלמדה
 אהר"ד מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו פי'
 שתלך תמיד באמת * וזהו מקושש עינים פי' התחיל
 הצע"ד להחטיאם ולקושש להם עינים פי' ללקוט להם
 דברים המעורבין טוב ורע למטן החטיאם בלתי
 השב חלילה ולזה כתיב עינים לשון רבי' לרמוז על
 דברי' המעורבין משני עני' מן הטוב ומן הרע *
 ויביאו אותו אל משה כו' פי' חזרו עלמם אל הקדושה
 כשראו שאירע להם כזה ויביאו הדברים אל הי'
 בטענתם לומר אף כי חטאתו הרי יש לדיק בדרך
 כמו משה שאינו עוזב דביקותו אפי' רגע ח' ואל
 אהרן פי' וגם אהרן יש * ואל כל העדה פי' כללות
 ישראל הם תמיד טובים אף שלמט' בפירודם נמלא
 חיזה בני אדם החוטאי' אבל הכוללת הם טובי' עד
 למאד ולזה יעמד לנו זכות האדיקים הללו להשת
 כח הקליפה לבלתי החטיאנו עוד ונהי' קדושים
 בעבודתך אכיפ"ד *

ANGER U WORST

כל הדיקה

ANY ONE SOURCE OR ETC

1975 050

Jupiter ARIES

SEPT 14

GREEDY

no 1

MICE

=08

When work

don't

do it

brotherly

יון והל'

ב"ה

וכי תשגו ולא תעשו כו' אשר דבר ד' אל משה כו' אליכם
 ביד משה כו' והלאה לדורותיכם עד סוף הפרשת
 רבו הדקדוקים בשיטת לשונם זה מזה * אך נראה לפר'
 דמשה

עו"ת.
set some
see in eyes
see in a...

רצה כאשר אלו רואים הימים טובים ושבתות ור"ח
 שנתוסף קדושה בחדש מחמת שהיום גורם כן כל
 יום שזוהו בו השי"ב זה אזהה מזו אוי נתקדש אותו
 יום בתוספות קדושה מחמת המנוה הזאת וגורם
 בהגיע היום הזה נתעורר ג"כ קדוש בחדש ואמר
 הכתוב עכ"פ תראו שתהיו כלי מוכשר לקבל קדוש
 ע"י התעוררו היום : וזהו מן היום כו' : והי' אם
 מעיני העדה נעשתה לשגגה דעיני העדה הם הראשים
 המנהיגים את העם המה נקראים עיני העדה ואמר
 הכתוב אם ח"ו עיני העדה הם הראשי הולכים בדרך
 לא טוב דעיקר תולה בהם בדרך שאמרו כלה שעייני
 יפות כל גופה ח"ל בדיק' הכתוב מבשר ועשו כו'
 העדה פי' השי"ב ברוב רחמיו וחסדיו ירחם על עמו
 ישראל ויעמוד להם לדיקים גדולים הנקראים כל
 העדה מטעם שהם דואגים תמיד על כללות ישראל
 ומתפללים עליהם בכל עת והלדיקים ההם מעוררים
 רחמים וממתיקים כל הדינים מעל ישראל ומהפכים
 לרחמים : וזהו ועשו כל העדה פר בן בקר פר הוא רמז
 לדינים עושים מהם בן בקר דהיינו רחמים וחסדים מזו'
 בוקר * אחד לעולה ר"ל שמעלים הכל אל אחרות גמור *
 לריח ניחוח לר' שיהא ניחוח רוח לפניו ית"ש ויתעלה ומנחתו
 ונסכו כמשפט * דאיתא אליהו נענה בתפלת המנחה
 והטעם נרא' שהוא מחמת שאז יולאים הדינים משורשם
 והלדיק הרואה זאת ממתיקם לרחמים ע"י תפלתו שמתפלל
 אז ושופך את לבו במנחתו כמים השפכין ומתנסכין זה
 חביב מאד לפניו ית' ולכן נענה בתפלת המנחה : וזהו
 ומנחתו פי' תפלת המנח' שלו ונסכו ר"ל מה ששופך
 ומנסך לבו ע"י זה הוא ממתיק הדינים : כמשפט פי' כפי
 העת והזמן שרוא' הלדיק הדינים יולאים שלא כל העתים
 שוות בעת זאת הדינים שלפעמים יולאים בהתנברות
 גדול ואז לריך הלדיק להוסיף יקר תפארת תפלתו
 הטבור בזהב רבה וירא' גדול' למען המתיקם ולפעמים
 לא כ"כ בהתנברות כפי העת והזמן כן הלדיק מתפלל
 להפכם לרחמים גדולים זהו כמשפט : ושעיר עיזים
 אחד לחטאת דאיתא הטעם של שעיר המשתלח הי'
 כדי ליתן חלק לס"א שלא יקטרג על ישראל כידוע :
 זה רמזו שעיר עיזים שגם הלדיק הגמור שהוא כל
 העדי כ"ל לריך ג"כ להניח יניקה קאת לס"א כדי
 שלא יקטרג עליו : וזהו לחטאת חסר א' רמזו שח"ו אינו
 פוגם בחל"ץ פי' באחדות וכו' חטאו כי שגגה היא והשם
 אהה לידו מטעם הג"ל וכפר הכהן כו' ונסלח להם כפשוטו *
 והם הביאו את קרבנם ר"ל אין נלווד חטאם מעבד אותם
 להביא קרבנם אש' לדי' אש קדושתם מקריבים לפניו ית"ש
 וחטאתם לפני ד' על שגגתם פי' שהכתוב מפרש בשבט
 הלדיקים לאמר מן היום פי' עכ"פ תראו לשאוב ולקבל
 חטא דקה מן הדקה אעפ"כ הם מושבים תמיד שחטאו

דתגנו הוא מלשון השנה שאדם משיג בשכלו הן
 אזהה דבר והכתוב מלמדנו איך שיהי' השגתינו בחכמתינו
 ובתורתנו הקדוש' רק להשיג אמתת יראת הבור'
 ב"ה ולא יהי' השגתינו חלילה להתנשאות בו * כי
 השם הטוב ברחמיו השפיע בטובתו וחסדו לנו עמו
 הקדוש חכמה בינה ודעת להשכיל דבר דבר על אופניו
 ועיני ההשגה היא עכעיות כ"א ששיג בשכלו כל
 מה שיראה כן הטביע הבורא בחדש בעת המליאו
 ששיג בכל מה שיעסוק הן בתורה והן בירא' ובמלות
 ומע"ט ובשאר חכמות * והאדם הלדיק הרולה לורך
 נפשו ולהעלותה לדבקה בבורא ית"ש הוא מייח מחשבת
 הטוב"ז ותענוגיו ועוסק בכל מחשבתו עבודת הבורא בזהב'
 הכל כדי כוונתו להשיג אמתת עבודת הבורא בזהב'
 ירא' השלימי מכל סיג ופסולת ולעשות מלות ד'
 בהתלהבות גדול כאשר דבר השי" המזו' אל מש'
 מתוך האש כי אש חלבי הוא ונתן לנו תורתו ג"כ
 מתוך האש למען ללמד עשות מלוותיו באש התלהבת
 וחשק גדול וכן הוא עבודת ד' באמת לעשות התורה
 והמנוה כתיבתו מפי הגבור' באש שלהבת יה' וכמו
 שקבל משה מפי הגבור' בהתלהבו ירא' והאבה גדול'
 כן היושר שאנחנו נעש' כמוהו למזותינו * אלי' שמש'
 רבע"ה שמע מפי הקב"ה בכבודו ואנחנו קבלנו ממנו'
 בודאי לא הי' יכול מש' לדבר אלינו באש הריא כאשר
 שמע מפי הגבור' וא"כ עלינו עכ"פ מוטל לעשות
 כמו שקבלנו מפי משה באופן הריא וכן יש עוד אופן
 הקל מזה והיינו אינו דומה אותה מניח אשר לזה
 משה לעשות בעת הריא בודאי היו מחויבין לעשות'
 כאשר זום בכל היותר טוב וכיון * חלל אשר פקד
 משה לעשות לדורות הבאים אחריו בודאי לא היה אפשר
 להכניס בלבוש האש הירא' ההיא שהי' בשעת הליו'
 מפי משה עלמו ואעפ"כ עכ"פ לריך לעשות בירא'
 והאבה גדול' כל אדם לפי השגתו והעיקר שירא'
 האדם שיהי' כל השגתינו לעבודת הבורא * וזהו וכי
 תשגו כ"ל שיהי' לכם השגה כפי הטבע כ"ל אך ולא
 תעשו את כל המלות האלה אשר דבר ד' אל משה :
 כלומר שלא תעשו המנוה במדריג' הזאת בזהב' והתלהבות
 אש כאשר דבר הי' אל משה * ולא זו אלא עכ"פ הי'
 לכם לעשות במדריג' כאשר דבר הי' אליכם ביד משה
 פי' ששמעתם ע"י משה שזה בלתי אפשרי שיהי'
 הדבור של משה לישראל במדריג' זו כאשר הי' הדיבור
 שיאל מפי הי' אל משה : אזי עכ"פ תעשו באופן זה
 דהיינו מן היום אשר לזה הי' והאלה לדורותיכם ר"ל
 עכ"פ תחייסו כל מחשבותיכם ומנמתיכם כפי השגותיכם
 בכל יכולתכם במדריג' זאת : כאשר לזה הי' כו' לדורותיכם
 כ"ל : אז יאמר מן היום פי' עכ"פ תראו לשאוב ולקבל
 התעוררות קדוש' מאותו יום שנתקדש מכבר בקדוש'

גדול מאד יותר מעל שגנתם * ונסלה לכל עדת בני * ר"ל ע"י גורמים שליחה לכל ישראל : ואם נפש אחת תחטא בשגגה : כבר פי' צפי בהעלותך על פי' איש כי יהי עמא לנפש * שזה רמז על הליך הגדול שאין בו שום חטא ודופי כ"א מחמת חטא אדם הראשון ע"ש * והפי' גם כאן כך ואם נפש כו' ר"ל שהליך הזה ידמה צעיריו שחטא וצאמת אינו חטא רק בשגגה בל לידו שאלקים אנה לידו כנ"ל : וכפר הכהן ר"ל השי' נקרא כהן הוא מכפר על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה לפני ד' ר"ל שזה החטא אינו אלא לפני ד' פי' שמה' היתה זאת לו לכפר עליו פירושו כמו לחפות עליו מפני המקטרג וכנ"ל * ונסלה לו שהסליחה היא שהחטא נמחק לגמרי כאלו לא הי' * ואמר הכתוב האזרח כו' רהנה יש לדיק אשר כבר תיקן את מעשיו והוא זך וללול ונקרא בשם אזרח ע"ש שתיישן בלדקו והליך כזה ח"ל שום סיגף ואפי' שום תנועה בתפלה שהוא מתפלל כבר תפלתו בנחת ובשתיק' ונשמע קולו בשמי מרום * ולגר הגר זה רמז להליך שרדי' עדיין חיזוק וחימוץ רב שמתחוק ומתחמץ ככל כחו ותנועותיו ומתפקק כל חוליית ששדרתו בתפלתו ובליומו זה נקרא בשם גר הבא לטהר עצמו בעבודת השי' בשלימות * תורה ח' יהי' לכס ר"ל הן הליך השלם והן הליך הזה שיהם חביבים מאד לפני השי' מאחר שהוא בוחן לב וחוקר כליות שכל כוונתו לשמו הגדול ומשעבד כל גופו וכחו ומחשבתו להשי"ת ב"ה * והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר * פי' אבל הנפש אשר ידבר בזדון דברי חירושים וגידופי' על הלידים הנ"ל הן מן האזרח והן מן הגר * את ד' הוא מגדף * ר"ל שנחשב כאלו דבר על השי' כביכול : וכרת' כו' ואת מלואו הפך הכרת תכרת * פי' שיש ב' עיני כרת * דאיתא בגמ' יכול יכרת ממקום זה ויילך למקום אחר ת"ל כו' נמלא הה"א הי' שיכרת ממקום למקום * וצאמת הוא כך ג"כ ושיהם דברי חלקים חיים הה"א והמסקני' שהכתוב מדבר מ"צ עיני חוטאים * דהיינו האחד כפשוטו מגדף ע"ז ממש * והשני הוא המדבר על הלידים ופוער פיו עליהם בחירופי' וגידופי' אשר נחשב בעיני הבורא ית"ש כאלו מדבר עליו כביכול ב"ה ולזה כפל הכתוב הכרת תכרת לרמוז על ב' עיני כרת הנ"ל שהם על ע"ז ממש כהמסקנא של הגמ' ועל שהוא מצוה הלידים שאין זה אלא מגבה לבן יכרת ממקום למקום ויהי' גולה נע ונד בארץ או יכנס לבבו הערל ויכיר מעלת הלידיקי' העובדי' ד' בצאמת * לחזור לעניינו דעיקר הלימוד התורה והמנוחה הוא כדי להשיג עבודה השם בצאמת ביראה ואהבה שלימה בלי שום סיג ופסולת * ואמר הכתוב הרחי' לזה ארך לא טוב הדבר

Softness
of
Mind

powered "concentration of FINEE - EYES"

או יאמר ע"ד אשר כתבנו לעיל שהליך לרד' להחזיק בקדושי' למטי' ולתקן דוגמתי בעולמות עליוני' והיינו ב' מדרגות למעלי' ולמטי' * וזהו דבר אל בני ועשו להם ליצית על כנפי בגדיהם לדורותם דליצית הוא לשון הסתכלות כנ"ל שע"י מצוה ליצית יראו ויסתכלו לתקן ב' מדרגיו הנ"ל דהיינו בגדיהם דבגד נקרא לבוש ואיתא בגמ' לבוש לא בושא וגם כן הוי חוטי' לכן שע"י יתלבנו עוונותיהם וגם שיתקדשו כ"כ בקדושתם שיהא להם ארבע כנפים לדורותם נכתב חסר כמו ליריתם דהיינו עיקר דירתם יהי' בעולם העליון שיהיו גם הם מרכבה כמו החיות הקודש שיש להם ארבע כנפים שמתחילי' הי' להם ששה כנפים ואחר החורבן ניטל מהם ב' כנפים ופולגתא היא בגמ' ח"א ב' כנפים שאמרו בהם שרי' ניטל וח"א אותם הכנפים שהיו מכסין רגליהם ניטל מהם * והליך לרד' לתקן ב' הדעות והם ב' המדריגות הנ"ל ונבארם לקמן בציבור היטב * וזהו ונתנו על ליצית הכנף פתיל סתלת ואית' בגמ' למה סתלת שסתלת דומי' לים וים דומי' לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד * וים הוי' רמז לירא' ורקיע רמז לאהבי' דאיתא במדרש אמר הקב"ה לישראל בני ראו שבראתי לכם הים והרקיע לשמש אתכם ואינם עובדים על מצותי דכתיב גבול שמתי לים כלום שיהם ועבר את גבולו כי מתיירא לעבור גבולו אשר שמתו לו * ורקיע מאיר לכם בחדוה ושמתו * חס

Lugano
Ciala
Robbe.

זה הנקשר בשרשו למעלי ותלוי והולך עד למטה כך
 היא נשמת ישראל והם תמיד קשורים זו י"ת ע"י
 החבל ההוא הם נשמתם הקדושים * אך כשארם חוטא
 אז נפסק חבל הקדוש ונשאר האדם ההוא בני שורש
 קדוש' ולזה לריך החשוב' להעשות שיתקשר שוב
 החבל ההוא ויגיע עד כסא הכבוד חסו גדולי תשוב'
 שמנעת עד כה"כ ואיתא בגמ' תכלת דומי לים
 כו' לכה"כ כו' ולכאורי נרא' שפת יתר כי לא הליל
 אלא תכלת דומי לכסה"כ כיון שזה עיקר המכוון *
 אלא שהתור' הקדוש' מלמדנו בזה כי עיקר כוונתו
 במעשיו הקדושים לקשור עצמו בשרשו למעלי
 ככסא כבודו ית' ואיך הדרך לבא למדרגי' כזו: לזה
 סדרו לנו חז"ל המדרגות כסדרן. לפנות ע"י עד
 המכון * חסו תכלת דומה לים: ים הוא הנקרא ים
 התלמוד היא התור' פי' בתחיל' תרא' להתמיד
 ולהתנהג ע"פ התור' וללמד' היטב בהתמד' ואח"כ ^{לית מרא}
 יום דומי לרקיע * פי' רקיע הוא דבר הדק מאד
 מלאון ריקועי פחים פי' דבר הרומני עד מאד והוא
 הדבקות וההתבודדות זו ית' תמיד אח"כ ריקוע
 דומי לכה"כ * פי' תבא למדרגי' שהי' נשמתך
 קשורי' בכסה"כ ע"י דבקותך הטוב * וחסו פתיל פי'
 החבל הקדוש * תכלת תבוא למדרי' תכלת כמבואר
 וזה הכל ע"י הסתכלותם בשפלות שלכם לתקנה
 וכדלעיל * והי' לכם לזיוית פי' עוד זאת תגרמו
 טוב לכם ע"י הסתכלות הקדוש' שחבואו למדרגת
 וראיתם אותו כדרך שהי' בזמן הנביאים שהיו נקראי'
 רואה וחוזה והבין *

(השמטה מפ' שלה)

וידבר ד' דבר אל בני ישראל ועשו להם זיוית
 על כנפי בגדיהם כו' וראה לפרש ע"ד
 המוסר: דהנה זיוית הוא לשון הסתכלות כמו מציץ
 מן המרכים * דהיינו שזיוה הקב"ה למשה רבינו ע"ה
 ללמוד את בני ישראל שיסתכלו תמיד על כנפי בגדיהם
 ר"ל בעשותם מלות ד' שהמלות נקראים כנפי כמו
 שמצינו באלישע בעל כנפים: וגם שהיא סורחת
 לעילא * ואמר הכחוש שיסתכלו תמיד על חסרונם
 מה שנחסרים ומונעטים בעשיית המלואה מלעשותם
 בשלימות כי אדם אין לדיק בארץ אשר ישעה טוב
 ולא יחטא דהיינו בעשותה מלואה בלתי אפסרי שלא
 יחסר בה קלת וע"י שהוא נוסתכל ורואה החסרון
 שחסר במלואה אזי יחרד לנו בקרבו ולעק ילעק לדי *
 וד' ברחמינו וחסדיו הגדולים מעלה עליו כאלו עשאה
 כמלות' בלי שום חסרון * ובגדיהם: הוא לשון בגדי'
 וחסרון

זה רמז התכלת שדומי לים וים דומי לרקיע דהיינו
 שפי' צ' מדרגות שהם ירא' וזהב' יתקנו אותם כנפים
 הניטל מהחיות הקודש דהיינו עם ירא' יתוקן הכי'
 כנפים למד' אותם שהיו מכסים בהם רגליהם דזה
 הוא ירא' * ובזהב' יתוקן אותם כנפים שאמרו בהם
 שירי' דזה הוא אהב' ואז יוכלו להיות מרכבי' כמו חיות
 הקודש * וזהו ככל עת יהיו נגדיך לבנים דלכך נקרא
 נגד לבוש דהיינו בלא בוש' כדאיתא בגמ' והיינו ג"כ
 רמז שירא' ללבן עונותיהם של ישראל ושמן על כו'
 רמז לאור העליון שיספיע לעולמות עליונים * וחסו
 צ"ש אומרים בערב כל אדם יטה וצבוקר יעמוד ר"ל
 בערב אם רות' לבטל איזה דבר רע שהוא ערב
 וחושך יטה פי' לריך להטות עצמו לדבר זה בלבד *
 וצבוקר דהיינו להמשיך חסדים יעמוד היינו תפלי'
 שהוא בעמדי' * וזה"ל קורא כדרכו ר"ל שיקרא
 להבורא צ"ה כדרכו המיוחד לו לעולם העליון פי'
 שיתאמן להיות מרכבי' כחיות הקודש כנ"ל וממילא
 יתוקן הכל * וחסו ודלת ראשך כארגמן דהשכיני' בגלות
 נקרא דלה ראשך כארגמן ר"ל תראה לבא אל ראשך
 ושורשך תחת כסא הכבוד: כארגמן רמז למלאכי
 המרכבי' המרומזין במלת ארגמן שהם אוריאל רפאל
 כו' כדאיתא בספרים *

ויאמר

ה' אל משה כו' ועשו כו' נר' לפרש
 פי' דאית' במס' קידושין על פי' ותשאנה
 את האפי' ורוח בכנפיהם * ומפרש שם לבנות לה
 בית בארץ שנער ואר' יוחנן זו חנופה כו' יע"ש *
 והנה ראינו שצנח העבירות הקליפה עושה לה
 כנפים ובני רשף יגביהו עוף לעוף במדורי הגיהנם
 להכין מדור להרשעים * ולזה לריך האדם להזהר
 ולהשגיח על זה תדיר * ובמה יתקן הדבר לבנתי
 תוכל הרע לו * בהביטו על הדבר ההוא תמיד
 ויכנע לבבו * ויתחזק במעשים הטובים מאד עד
 שיפשה ע"י לעצמו כנפים לעוף ולהתגבר עלי'
 להפיל' לארץ ואז טוב לו בזה ובזה * ועתה הפי'
 הוא כך ועשו להם זיוית לשון הסתכלות והבטה *
 ור"ל שישגיחו תמיד על כנפי בגדיהם לדורתם חסר
 כתיב שפי' לדירתם פי' להשגיח על אותם כנפים
 הנעש' מהבגידות והרע לעוף לדירתם למדורי גיהנם *
 ונתנו על זיוית הכנף פי' היא הענה הנכונה שיעשו
 לעצמם כנפים אחרים לאותה ההסתכלות הקדוש'
 שישיגוהו על זאת למען הכנע לבו להטיב כך יגרמו
 בגודל קדושתם שיהיו להם ג"כ כנפים ביותר
 התחזקות להשפיל ולהתיש כח הקליפה ההיא * פתיל
 תכלת * דכתיב יעקב חבל נחלתו פי' שנשמת ישראל
 חלוצות מתחת כה"כ ושלשם למטה לארץ כחבל

חסרון : לדורותם ר"ל וגם יסתכלו תמיד בעולמות העליונים לדורותם הוא לשון דירי שיעקר דירתו של אדם הוא בעולמות העליונים והיינו שיסתכלו תמיד בדוממות אל : גם נוכל לפרש לדורותם * דהני עם בני ישראל נקראים משפחות כמו שמלינו בחורי סעמים הרבי : והאומות נקראים דורות * וזהו שאמנו שלמה המלך ע"ה דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת ר"ל דהני כתיב בראשית ברא חלקים את השמים ואת הארץ * ופירשי' שבניל ישראל שנקראים ראשית והיינו דור הולך ר"ל היינו האומות אין להם קיום לעולם : רק שדור הולך כו' : והארץ לעולם עומדת ר"ל ישראל שיעקר בריאת הארץ היחה שבנילם לעולם עומדת עומדים לעולמי עולמים וזהו לדורותם דהיינו שתעשה המל' בשלימות לשמי וע"י זה תכניע האומות לבד ישלטו בכס * ונתנו על ליזית כו' פי' ועוד יעשו למעלי ממדריג' זו מה שיסתכל על הכניד' וחסרונו שמחסרים בזמנו ככ"ל * יתנו לזה עוד מדריג' דהיינו הכנף סחיל תכלת * דליתא בגמרא למה ליזית בא מן התכלת : מפני שתכלת דומה לים ויס דומה לרקיע ורקיע דומי לכסא הכבוד ולכאורי יש לרקדק דהוי ליה נומר בקיור תכלת דומה לכסא הכבוד * אף שאיני דקדוק כל כך יש לפרש דברי רבותינו ז"ל שרמזו לנו דבר גדול בזה להורות לנו את הדרך אשר נלך בה בחממת * דהני ים אחיות מי דהיינו שרמזו לנו שארץ אדם להיות ולהחזיק עלמנו שפל ונכו' וכלא יחשב בעיני עלמנו ולשאול את נפשו תמיד מי אני שאיני כלום ואיני מוקיים מלות ד' ותמיד אני מחסר וממעט בעבודתו ית"ש וזהו סי' מה ד' שואל מנימך כי אם לירא' ר"ל שהשי"ת אינו שואל ומבקש ממך רק שתחזיק עלמך במדריג' מה שאתי שפל ונכו' וכמה נחשב כי זה הוא עיקר ליראת ד' ולעבודתו * וזהו שאמר שלמי המלך ע"ה כל הנחלים הולכים אל הים * הנחלים הוא רמז על החורי והמנות שנקראים נחלי כתי"ש חורי ליוה כו' מורשה לשון ירושה : והיינו כל התורה והמנות שאתה עושה הולכים אל הים היינו מי' ככ"ל שתחשוב ותדאג תמיד שעדיין לא ילאת ידי חובתך וכאלו לא עשית וקיימת כלום : והי"מ איננו מלא ר"ל שזה הדבר אין לו שיעור וככל פעם שעולה במדריגה יותר יחשוב תמיד יותר מי אנכי : והי"ס דומה לרקיע : דרקיע הוא לשון התפשטות כמו לרוקע הארץ * והיינו שארץ להתחזק ולהתפשט במדה זאת ויחשוב בכל פעם יותר שהוא

שפל מאוד וכלא נחשב : ורקיע דומה לכסא הכבוד : דהנה תשובה נקראת בשם כסא הכבוד ע"ד שאמרנו חז"ל גדולה תשובה שמונעת עד כסא הכבוד * והיינו אז כשהיה שפל בעיך אז תתחיל לשוב בתשוב' שלימי כי בעוד שתי' נחשב בעיך לכלום נחלי אפסר שתייה תשובה שלימה וזהו הכנף סחיל תכלת ר"ל בעשות המנוה הנקרא כנף כניל : תחבר לזה תשובה הרומזת לתכלת כניל דהיינו שתעשה המנוה בשני מדריגות דהיינו שתסתכל בשלמותך וחסרוןך שאתם ממעט בעבודתו וגם שתייה עם תשובה תמיד : סחיל היא לשון חיבור מלשון למיד סחיל וזהו חפילם לעני כי יעטוף * דהנה כתיב וז"ש משה עניו מאוד ראיתי כתוב של"ל עניו בו"ו קטיעא ור"ל שהחורי רמזה בזה שהי עניו באמת כעני ושפל דעתו שלסעמים העונות באדם הוא גאווה דהיינו שמחשב בעלמנו שהוא עניו שמדבר עם בני אדם שפלים והוא גאווה גדולה ולכן כתב במשה רבינו ע"ה עניו בו"ו קטיעא כו"ו' לרמז שהיה שפל בעיניו כעני ושפל וזהו חפילם לעני היינו העניוהשפל בעיניו כי יעטוף ר"ל שיתעטף ויקסול כל המדריגות ומעלות ומדות טובות שבו כאלו אינם בו ואז כשיעשה בדרך הזה אז תפילתו בודאי רזוי ומקובלת לפני הבורא ב"ה יתעלה :

3

פרשת קרח

ויקח קרח תרגומו ואתפליג ר"ל בהקדים לפרש פי' יהי רקיע בתוך המים כו' דהני יש להבין על שברא הקב"ה בעולם שיהיו לדיקים ורשעים * והלא אין חפץ הש"י ברשעים * אך מחמת שאין לדיק בארץ כו' ולמען שלא יבא ח"ו קטרוג על הדיק כי הדיק לריך לתקן העולמות שזה הוא מעשה דקות ורוממות * וע"י הרשעים ייכר ונרא' דקת הדיק כמ"ש שלמה המלך ע"ה כיתרון כו' כן יתרון החכם מן הכסיל ופי' המפרשים כמו שע"י חושך ייכר מעלת האור כן ע"י הכסיל ייכר מעלת יתרון החכם בחכמתו ובראות המקטרג רשעת הרשעים נגד דקת הדיק שחבר בחיים בבחירתו שנתן לו הש"י אז נסתם פיו מלקטרג עוד עליו * וזהו פי' יהי רקיע בתוך המים ר"ל הדיק שנקרא בשם רקיע ע"ש הדקות והרוממות מלשון וירקעו פחי זהב שיהי' לו כח לתקוע"י החורי הקדוש' הנקרא מים * ויהי מדביל בין מים למים כלומר

יעקב והם סוברים שכבר עשו בעבודתם ציין קצוץ כמשכן הקצוץ וק"ל *

ויש לפרש עוד בדרך אחר ויקח קרח * דאיתא במדרש למה תורת ה' תמימה בשביל שהיא משיבת נפש * והנה המדרש הוא מוסף הפלא * * * * * ופלא * ונר' כי המקובלים כתבו שקרח ה' בגלגל קין לכך נאבד ע"י פתיח הארץ כדי לתקן אשר פלטה הארמה את פ"י לקחת דמי הכל אחי * ולזה הולך קין להתגלגל בקרח לתקן זה * ולמה לא תיקן קין. אז בעלזמו זה הדבר בלואו הפעם אלא שברא הש"ת ב"ה בגלגולים כדי שיהי תורתו שלימה שאל"כ ה' חסר פ' ויקח קרח בתורה : וזו דברי המדר' המה מצוהרין היטב למה תורת ה' תמימה בשביל שהיא משיבת נפש פ"י בשביל שהקב"ה ברא העולם ע"י גלגולים כנ"ל *

ויקח קרח בן יאהר בן קהת בן לוי פרש"י ולא הזכיר בן יעקב שציקש כו' וסיבן זכר שמו על קרח בהתיחסס על הדוכן * ויש לדקדק על קושיות רש"י ז"ל והיבן כו' מה ה"י קשה אם לא ה"י זכר שמו בשום מקום ויש לפרש שרש"י ז"ל כיון בקושינו להורות לנו דבר גדול כי ה"י קש' לרש"י בהפסוק מה לנו ליחוסו בן יאהר כו' אלא פירושו הוא שלקח את היחוס הזאת למחלוקתו וחלק עליהם מחמת יחוסו ולא זכר את יחוסו של יעקב במחלוקתו שציקש כו' ושורש הדבר שזכות אבות הוא דבר גדול ועומדת לו לאדם בשע' שהוא רוא' לעבוד את ד' שיהי לו סייעתא מן השמים לעשות המזו' בשלימות וזאת אינו אלא כשלא לקח מעלת היחוס לז' אחר אזי בודאי עומדת לו לעבודת הבורא * וזה שפרש"י ולא הזכיר בן יעקב וכיון שלא זכר שמו על המחלוקת אזי בודאי שזכר שמו לעבודת הבורא והיבן זכר שמו ומפרש שזכר שמו על הדוכן והבן *

ויאמרו אליו רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' כו' דהנה יש לדקדק כי כל העדה מה זה נתינת טעם על הקודם * אך הענין הוא דכך אמר להם רב לכם פ"י הגדולי שיש לכם לא בא לכם מזל עלמיותיכם שאתם ראויים לגדולה * רק מזל שכל העדה כולם קדושים ע"ד דאיתא במדרש שהקב"ה הראה לאדה"ר דור ודור ודורשיו כו' דור לפי דורשיו ודורשיו לפי דור * והיינו אם הדור לדיקים גם הדורשים הם לדיקים ומדוע תתגאו על קהל ה' ע"ד שפרשתי אשר נשא יתעא ופ"י בגמ' אשרי הדור שהנשיא מוטא ופירשתי בדרך הזה דהנה הלדיק הוא מופרש ומובדל מכל

למנר ע"כ סוכרה להזמם הכדל צין מים למים והיינו שיהי לדיק * וגם ייתן רשות ובחירי לאדם להיפך ח"י ואף גם הוא יש לו חלק בתגור' כמו שאמרו רבנין שבך מלאים כו' בראות המקטרג ההכדל שבין הדידה והרשע אין יכול טוב לקטרג עליו ויכול הלדיק לפעול פעולתו כנ"ל * וזהו פ"י הפסוק ונתתי כפרך מצרים כו' וסבא תחתך כפרך הוא מלי כפירה וטעם ח"ו והיינו אם ח"ו הלדיק נכשל קנת בחטא קל כנ"ל לפומת זה נתן הקב"ה רשעים כמו למשל מצרים ושאר אומות כו' וסבא בשולם כדי שיע"ו לא יהי כם למקטרג לקטרג על הלדיק * ולכן כתבי תחתך שפ"י שהם כבושים תחתך כי כיון שנפתם פ"י המקטרג ממילא כבושים תחת הלדיק כל האומות * וזהו ויקח קרח תרומתו ואחפליג דהיינו שפשה חלוקה והכדל שפ"י רשעתו ה' כיכר לדקת אצו שהי לדיק גדול * ולכך מייחסו אחר אצו וק"ל *

או יאמר ויקח קרח ואחפליג : כי בריאה אדם ונשמתו חלוקה מתחת כסא הכבוד * לזה לריך להזיז עיקר דירתו בעולמות עליונים וליתן השפעות מעולם התחתון עד א"ס ב"ה * וכשאדם עובר עבירה ח"ו אז הוא מסריר עצמו מהעולמות עליונים ואין להם בו שייכות כלל *connet* ונשאר יפשו ונשמתו בעולם השפג הזה * וזה תרגמו ואחפליג פ"י שהפריד עצמו מעולמות * וזהו אוהב ד' שערי ליון כו' כי העולמות הם שערים לאדם שיחזור דרך שם למקום חולצו ולהשכי' נשמתו תחת כה"כ * וזהו אוהב ד' שערי ליון הם השערים המזויינים בהלכי' והם העולמות שנותן בהם השפעה וחיות ואימתו הוא אוהב אותם מכל משכנות יעקב פ"י כשישראל שוכנים תחת כה"כ *

או יאמר אוהב כו' ע"פ הפסוקי מה טובו אוהליך יעקב כו' דמדרגת יעקב הוא מדרגה התחתון' וישראל הוא מדרגה עליוני' ואכל הוא ציין עראי ומשכן הוא הקבוע * וזהו מה טובו אוהליך יעקב פ"י מה עוב הוא כשהמוני עם קובעים לתורה עיתים כאלה שהוא ציין עראי * *Reb Yidels Heron* משכנותך ישראל פ"י הלדיק השלם שהוא קובע עצמו בקביעות בעבודת הבורא כמשכן הקבוע : וזהו דרך הלדיק העובד ד' בקביעות נדמה אליו תמיד שעדיין לא התחיל כלל לכווס בעבודת הבורא ודומה לו שאינו עומד אלא על שער העבוד' וזהו שאמר אוהב ד' שערי ליון שאוהב השם הטוב אותם הלדיקים המזויינים בהלכי' והם בעיניהם כעומדים על השער עדיין מכל משכנות יעקב פ"י מאותם הנקראים בשם

מכל עיני עוה"ו ואין לו שייכות עם העולם כלל ועי"ז קשה להעולם שיעל' הדיק אותם כי אין לו שייכות עמהם : אך אם יארע לדיק אחי' חטא ח"ו אז יורד ממדרגתו ומתהרר בתשוב' עי"ז יוכל לחזור גם העולם עמו בתשובתו וזהו שאמרו אשרי הדור שהנשיא חוטא עי"ן צפ' וימי צאריכי' ואח"כ כשהלדיק עושה זה העובדא ומעל' את העולם עמו הוא בא למדרגה גדול' יותר עבור זה * וזהו שאמרו ומדוע תתכשאו כו' פי' שאתם מתכשאים עלמכם שיש לכם מדרגה זו להעלות העולם עמכם ובאמת אי"ל לזה כי כל העדה כולם קדושים * וזה שאמר משה לא חמור אחד מהם נשאתי פי' לא באתי כלל למדרג' עי"י כי לא נשאתי את חמורם זו גופם ולא הרעותי את אחד פי' לא אירע לי שום חטא ורעה ח"ו שאפיל ממדרגתי להתערב עמהם כנ"ל *

וירבר כו' בקר ויודע ה' כו' ואת הקדוש ויקריב אליו כו' פי' לא כדכריכס שעל ידיכס באתי למדרגה זו לא כן הוא כי"א מחמת שנהגתי עמי בדרך הזה שתיכף ומיד בקומי בבקר יחדתי שמו הגדול והנורא ביחודים ודביקות * וזהו ויודע ה' מל' וידע את חוה שפי' יחוד וזהו בקר ויודע ה' את אשר לו שיהדתי קב"ה ושיכניתי עם העולמות : ואת הקדוש פי' דהלדיק אח"כ מקדש עלמו במחשבות טהורות : והקריב אליו פי' שמקרב עלמו להשי"ת להתפלל לפניו * ואח"כ אשר יבחר בו יקריב אליו ר"ל מי שהשי" ב"ה בוחר בו יקריב אליו הוא מקרב אליו במדרגות קדושות ולא כדכריכס שאתם אומרים שעל ידכם באתי למדרג' זאת וק"ל :

או יאמר בקר ויודע כו' כי משה רבינו ע"ה ראה דווקא לעשות להם טובה שיאשרו חיים לכן אמר שימיתנו עד אור הבקר שאז הרחמים גזירים וחסד אל מתגלה וכשהחסד גובר אז חשפי' שהאדם חייב חשפי"כ הקב"ה מרחם עליו בזיות שמרחם על מעשה ידיו שהם ברואיו לבנתי ששחיתם : או מחמת שהקב"ה רואה זכות הלדיק שצדור וזכותו מרחם על הדור ומכפר להם הכל * לכך אמר להם בקר שהחסד גובר ויודע ה' אשר לו פי' שהשי" ירחם עליכם כשביל שאתם שלו ופועל ידיו * או ואת הקדוש והקריב אליו שיקריב אליו זכות הלדיק הקדוש ויגן עליכם למחול לכם וק"ל *

או יאמר וישמע משה ויריל על פניו כו' י"ל ע"פ דרך הלצה כי בנמי' אסור לאדם ליפול

על פניו אח"כ יודע שנפגם ביהושע כו' ומשה רע"ה ה"י עניו מאד והי' שפל בדעתו מכל אחד והי' מתירא ליפול על פניו ואחר ששמע מקרה שאת' שהוא הרב והנשיא שבישראל ולו ראוי הגדול' התחיל ליפול על פניו ולזה נאמ' וישמע משה ויפול כו' *

ויאמר משה אל קרה קמו לכם מחמת קרה כו' קטורת * כתב רש"י וכי טפשים היו הלא התרה בהם אלא הם חטאו בנפשותם וקרה שפקח ה"י כו' ולכאור' תמוה מה זה התירוק הם חטאו כו' עי"ז ג"כ קש' למה חטאו וכי טפשים היו אלא נרא' דהנה בודאי שכונתם ה"י גדול' מאוד לשם שמים כי תשוקתם ה"י לכהו' גדול' ולהקטיר קטורת לפני ולפנים וקשה הלא לריך לזה דביקות גדול אלא ע"כ לריך לומר שזה גופא היו כונתם כי הם היו ראשי סנהדראות כולם לכן היו מתארים אל העובדא הזאת כדי על ידה יוכלו לתקן את שלימות נפשם ולבא אל הדביקות היותר גדול * ומשה הבין זה ג"כ אך שהבין עוד יותר שהם לא יוכלו לגמור זאת בדביקות שלהם כי לריך בהכרח לזה דוקא בני אהרן המזבחים ולא שאר העם כי לדביקות לריך ירא' גדול' שלא יסנה ממני להנחת עלמו כלל רק התפשטות גמור * וזה ה"י חטא נדב ואביהוא כאשר נבאר א"י"ה בתוך הביאור ותחיל' נפרש דברי הגמ' שאמרו מ"מ מתו בני אהרן על שהורו הלכ' כו' וח"א שחיי' יין נכנסו למקדש * ולכאור' תמוה הלא צפי' כתיב בהקריבם אש זרה * והם מפרשים טעמים אחרים * ונרא' כי הם לא אמרו רק הטעם הפסוק כי חטא בני אהרן היו על שהקריבו אש הדיוט ובאמת אמרינן חשפי"כ שבה אש מן השמים מלוה להביא מן ההדיוט וא"כ עשו בדת ולמה נעשנו * וזהו כחו המפרשים הנ"ל לפרש החטא ולמה ה"י העונש * והפי' הוא כך שכונת נדב ואביהוא ה"י לטובי' מאד כי ה"י להם דביקות גדול מאוד והדביקות נקרא אש ע"ש שהאדם מקרב עלמו אל אור שכינתו וזוער בקרבנו האור הגדול כאש בוערת * ויש ג"כ אש אחר והיינו שיש לאדם חשק ותענוג נשמי ולבו בוער לדבר ההיא ואש הדביקות נקרא אש מן השמים * וזה הנשמי נקרא אש מן ההדיוט והאדם לריך להעלות הכל למעל' אפי' כל ההנאות הנשמיות הן אכיל' ושתי' וכל המדות לריך להוליא יקר מוול * וזו היא חשפי"כ שבה אש מן השמים מלוה להביא מן ההדיוט אלא שבשע' שאדם מדבק עלמו אין רשאי לערב בתוכי' שום לורך הנאותו שח"ו פוגם במקום ההוא אשר הדביקות שם שורי' * והנה הם היו דביקות גדול מאוד ולא היו רשאים לקרב לשם באש זרה ולכך נעשנו וידוע שהדביקות מרומז בשם יין המשומר בענביו * ולכך אמרו בנמי' שנעשנו על האש זרה כנאמר כפי' והוא

Handwritten marginal notes in various colors (red, blue, green) on the left side of the page.

Good people - Good souls are NOT treated good

Bad people do lots of bad things to good people.

הנה קצת קצת יסורים → קצת קצת יסורים
"pre = קצ"

THE ANSWER: CONNECTIONS
מנהגים קצת יסורים

DISCONNECTIONS קצת יסורים

DON'T WANT + DON'T DESIRE to

be an 'EARTH' with EARTHLY desires

מחליטים לרצות רחוק

as ALL ARGUMENTS are מיוסרות

ALL MISTAKES + DESIRES מיוסרות

ALL WANTS + IDEALS are מיוסרות.

IF make mistakes BUT DON'T undo mistakes

THEN מיוסרות DEAD.

BEST to THINK and NOT GET SO ATTACHED

נועם

מכל עניני עוה"ז ואין לו שייכות
וע"ז קשה להעולם שיעלי' הדריק
שייכות עמהם: אך אם יארע לז'
אז יורד ממדרגתו ומסדרתו כחשון
גם העולם עמו כחשונתו והוא ז'
שהנשיא חוטא עיין צפ' וימי צארי
עושה זה העובדה ומעלי' את הפ'
למדרגה גדול' יותר עבור זה * ו'
תתנשאו כו' פי' שאתם מתנשאים
מדרגה זו להעלות העולם עמכם
כי כל העדה כולם קדושים: חו'
חמור אחד מהם נשאתי פי' לא
ע"י כי לא נשאתי את חמורסו
את אחד פי' לא אירע לי שום
שחילי ממדרגתי להתערב ט

וירבר כו' בקר ויודע ה' כו'
אליו כו' פי' לא כדו'
צאתי למדרגה זו לא כן הוא כו'
עלמי בדרך הזה שתיקף ומיד בו
שמו הגדול והנורא ביחודים ודכי
ה' מלי' וידע את חוה שפי' יחוד
ה' את אשר לו שיחדתי קב"
העולמות: ואת הקדוש פי' דהו'
עלמו כמחשבות טהורות: והקריב
עלמו להשי"ת להתפלל לפניו: ואת
יקריב אליו ר"ל מי שהשי" ב"ה ב'
הוא מקרב אליו כמדרגות קדוש'
שאתם אומרים שעל ידכם צאתי ל'

או יאמר בקר ויודע כו' כי
רצה דווקא לעו'
שישאר חיים לכן אמר שימתינו
שאו הרחמים נוצרים וחסד אל'
נוצר אז אעפ"י שהאדם חייב אעפ'
עליו כהיות שמרחם על מעשה
לצלתי השחיתם: או מחמת שהו'
הלדיק שבדור ובזכותו מרחם על ו'
הכל: לכך אמר להם בקר שהחסד
אשר לו פי' שהשי" ירחם עליכם
ופועל ידיו: או ואת הקדוש והכ'
אליו זכות הלדיק הקדוש ויגן עו'
וק"ל *

או יאמר וישמע משה ויריל ע'
דרך הלל'ה כי בגמי'

את האדם מן האדמי' עפר כו' פרש"י לזכר עפרו
 רוחות הפולס שכל מקום שימות שם תהא
 זמו לקבורי ואין לו לאדם כ"ח ד' אמות של קבורי:
 וא הסי' הוא כך כי והחזיק פה שהעלה את
 מ' וע"י מה העלי' אות' ע"י שהוכיח לאותו האדם
 שניו וחזקו בדברים ערבים באמור לו אדם חשוב
 ילל כמותך יעש' כזאת וכזאת וע"י חזר בתשובה
 האדם נמלא זה שפעל כל זאת וזאת גדול יתח
 של שהוליא יקר מוולל: וחו לשון והחזיק בה
 ון התחזקות בדברים טובי' ועימי' ע"ד שמיניתי
 י ששאל אם יש בן לאותו לדיק ואמרו לו כל זוגי'
 ע"ש וסמכו וקרא אותו רבי וכו' אמר ל' רבי
 ז לך ואמרת חזיל לקרייתא עד שקבל על עצמך
 יעש' עוד כדבר הרע כו' ע"ש הלשון * ומקשה
 הלא העיקר הוא הכנע' וההכנעה בא לאדם
 שזוכר את יום המית' הוא הגורם לאדם הכנע'
 ז שאין לו בעולמו כ"ח ד"ח של קבורי * וזהו
 סי' חזן לו להקב"ה בעולמו אלא ד"ח של הלכה
 זה עיקר התענוג של הש"ת ב"ה כשאדם לומד
 בהכנע' גדולי' חוכי' ד"ח בלימוד הלכ' ואין מתנא'
 ודו הטוב לזה מקשה שנמלא העיקר הגדול הוא
 סילו ולהוכיחו בהכנע' ולא לנדלו בחשיבות *
 יי כיון דכפיל גלי דעת' דכפילי' יחא ל' דלקני'
 ז לא יחא ל' דלקני' סי' כיון דנפל ר"ל כיו'
 קל כ"כ שהפיל את נשמתו לרגלים ממש והכה
 ז וחבורי' גלי' אדעת' כו' ר"ל נלא' מדעתו דיתחא'
 :השפלתו וקלקלתו מעשה תעושים ובלתי אפשרי
 ז כזה להחזירו ולהחזיקו ע"י הזכרת שפלותו ויום
 זה כי אדם כזה למית' לא חייס * וזהו ד"ח
 יחא ל' דלקני' ור"ך חזוק ע"י גדלות להחשיבו
 * חשוב ומעולי' במעלות ואין נאה לו לעשות
 שים האלו ע"ד הכ"ל שקראו רבי * וזהו קק
 וס סי' זאת תקבל מאתם לעיקר בעיניך * מטה
 הכנע' שיהיו מוכנעים ושפלים בעיניהם מטה
 ז אב שיכנעו עלמס ולא יתגאו ביחוס אבותיהם
 ז כל נשיאיהם פי' וביותר יוכנעו בנשיאות עלמס
 יתגאו בחשיבות עלמס וגדלותם לאמר בלזם שהם
 מס גדולים וחשובים * שיים עשר מעות דהנה יש
 גבולי' אלכסון שהעולם מתנהג בהם ר"ך להיות הכנעת
 ' כ"כ בכל הגבולים בכל העולם הגבוה מחזירו שם
 שיה' הכנעתו ג"כ גדולי' * חיש את שמו תכתוב
 מטהו דהנה כתיב ויקרא את שמו יעקב ובעש'
 : ויקראו כו' ופרש"י הקב"ה קראו יעקב והעני'
 באמת שכל העולי' קראו יעקב רק מחמת שכוונתו
 אמיתת שמו בשורשו העליון שנס בשורשו נקרא
 שם הוא אחדות נמור לכן נאמר בלשון יחיד ויקרא *

קקת → 7th July 2018
 קקת קקת
 *3
 "GOOD + BAD" - "גוים ורעים"
 "GOOD DON'T BELONG HERE"
 "DON'T COME DOWN TO EARTH"
 "NIEN + JESUS + MARIUS" - DON'T COME TO EARTH.
 TOORISKY examples of people coming down to earth
 and EVERYONE makes mistakes - ערערי' אדם
 ורע ורע - the nature of man
 and everyone ends up tempted to be DEAD
 PRIESTS + AARBI + GURU + PSYCHIC everyone's got
 DESIRES of אדם - too much temptation
 CREATES BADNESS → DON'T COME
 SOLUTION is to CONCENTRATE on
 if necessary GOOD souls to prepare to CHANGE
 and go back HOME to SPIRIT realm
 ENLIGHTENMENT UPWARDS
 Then all the garbage can be DELETED
 as NO LIGHT means NO LIFE in "DEAD"
 'CONSUMERS CONSUME + DO NOTHING' - DEAD
 GOOD DON'T BELONG HERE - BAD DON'T BELONG HERE

האדם ר"ע
 מתיירא
 שהוא הרב
 ליפול על
 כו'
 תמות קרן
 כפשים היו
 וקרן שפקה
 הפלו כו' ע"י
 ר"ח דהנה
 כי תשוקתם
 הפנים וקשה
 לומר שזה
 הברכות כולם
 על ידה
 דביקות היותו
 וזמר שהם
 לך בהכרח
 ע"ש כי
 להנחת
 ה"ח נדב
 והפילי' נפרש
 על שהורו
 * ולכאור'
 זרם * והס'
 לא אמרו
 היו על
 שכן אש
 עשו גדת
 הפרש החטא
 סכונת נדב
 דביקות גדול
 הקרב עלמו
 הגדול כחש
 האדם חשק
 ודביקות
 חש מן
 חש' כל
 המדות ר"ך
 חש מן
 האדם מדבק
 חש חשו פונם
 חש חש חש
 חש חש זרה
 חש המשמר
 חש חש חש
 חש

די אה האדם מן האדם עפר כו' פירש"י לבר עפרו
 מ"ד רוחות העולם שכל מקום שימות שם תהא
 קולפתו לקבור' ואין לו לאדם כ"ח ד' אמות של קבור':
 ונמצא הפ"י הוא כך כי והחזיק בה שהעלה את
 הכנע' וע"י מה העלי' אות' ע"י שהוכיח לאותו האדם
 על פניו וחזקו בדברים ערבים באמרו לו אדם חשוב
 ומהולל כמותך יעש' כזאת וכזאת ועי"ז חזר בתשובה
 אותו האדם נמצא זה שפעל כל זאת וזאתו גדול יתר
 מאד על שהוליא יקר מזולל: והוא לשון והחזיק בה
 מלשון התחזקות בדברים טובי' ונעימי' ע"ד שמיני'ו
 דרבי ששאל אס' יש בן לאותו לדיק ואמרו לו כל זוני'
 כו' ע"ש וקמכו וקרא אותו רבי וכו' אמר ל"י רבי
 קריית לך ואמרת חיזיל לקרייתא עד שקבל על פלמו
 שלא יעש' עוד כדבר הרע כו' ע"ש הלשון * ומקשה
 הגמ' הלא העיקר הוא הכנע' וההכנעה בל' לאדם
 ע"י שזכר את יום המית' הוא הגורם לאדם הכנע'
זכרו שאין לו צעולמו כ"ח ד"ח של קבור' * והוא
 ג"כ פ"י אין לו להקב"ה צעולמו אלא ד"ח של הלכה
 פ"י שזה עיקר התענוג של הש"ת ב"ה כשארם לומד
 הלכ' בהכנע' גדול' וחוכ' ד"ח בלימוד הלכ' ואין מתנא'
 בלימודו הטוב לזה מקשה שנמצא העיקר הגדול הוא
 להשפילו ולהוכיחו בהכנע' ולא לגדלו בחשיבות *
 ומשני כיון דנפיל גלי דעת' דנפילי' יחא ל"י דלקני'
 ד"ח לא יחא ל"י דלקני' פ"י כיון דנפל ר"ל כיון
 שקלקל כ"כ שהפיל את נשמתו לרגלים ממש והכה
 בפצע וחבור' גלי' אדעת' כו' ר"ל נר"ח מדעתו דניחא
 ל"י בהשפלתו וקלקלתו מעשה תעושים ובלתי אפשרי'
 לאדם כזה להחזירו ולהחזיקו ע"י הזכרת שפלותו ויום
 המיתה כי אדם כזה למית' לא חיים * והוא ד"ח
 לא יחא ל"י דלקני' ונריך חזוק ע"י גדלות להחזירו
 שהוא חשוב ומעולי' במעלות ואין נאה לו לעשות
 כמעשים האלו ע"ד הג"ל שקראו רבי * והוא קח
 מאתם פ"י זאת תקבל מאתם לעיקר בעיניך * מעה
 פ"י הכנע' שיהיו מוכנעים ושפלים בעיניהם מעה
 לבית אב שיכנעו עצמם ולא יתגאו ביחוס אבותיהם:
 מאת כל נשיאיהם פ"י וביזתר יוכנעו בנשיאות עצמם
 שלא יתגאו בחשיבות עצמם וגדלותם לאמר בלבם שהם
 בעצמם גדולים וחשובים * שנים עשר מטות דהנה יש
 י"ב צבולי' אלכסון שהעולם מתנהג בהם לריך להיות הכנעתו
 גדול' כ"כ בכל הגבולים בכל העולם הגבוה מחזירו שם
 לריך שיהי' הכנעתו ג"כ גדול' * איש את שמו תכתוב
 על מטתו דהנה כתיב ויקרא את שמו יעקב ובעשו
 כתיב ויקראו כו' ופרש"י הקב"ה קראו יעקב והעינין
 הוא באמת שכל העולי' קראו יעקב רק מחמת שכונו
 אל אמתת שמו בשורשו העליון שגם בשורשו נקרא
 כן ושם הוא אחדות גמור לכן נאמר בלשון יחיד ויקרא *
 ע"ד

והוא משום הטעם שזכנכו שמוי' יין והרמו על הדביקות
 הגדול המרומן ציין ולא היה להם להקריב במקום
 שהוא האש של הדיוט: וח"ח על שחורו כו' ג"כ כך
 שקאי על בהקריבם * אלא שמפרש מה הי' האש
 זרה פ"י הנאה גשמי דלעיל ומפרש שהיו להם
 תענוג גדול מזה על שזאו על דבר האמת להקריב
 אש זרה כמו שבאמת הוא מזהו כנ"ל והי' להם תענוג
 מזה שכוונו האמת וזו הי' על שחורו הלכה בפני
 רבן פ"י שהם עשו כך בדעתם קודם ששמעו מפי
 רבן וכוונו האמת וזכו לירי הנאה מזה ובשעת הדביקות
 לא הי' להם לחשוב הנאתם כלל * חס ענמו הי'
 חטא ר"כ איש שר"ו להקטיר קטורת למען התקרב
 אל האור העליון לתקן נפשם אך שמה ידע שהם
 אינם במדרגה זו * שצריך לזה בהירות גדול בלי
 שום הנאה עצמיות: לכך אמר להם קחו לכם מחתות
 פ"י ואז תבחנו אס' תוכלו להיות במדרגה זו להתקרב
 בעבודה: ובשביל זה הכוונה שכוונו עצמם לשמים
 אמר הש"י ב"ה לאהרן הרס את המחנות כו' כי
 קדשו * פ"י שיש להם קדוש' לאלו המחנות מחמת
 שכוונתם היו לשמים אלא שלא היו במדרג' זו וכלעיל
 ואת האש זרה הלאה פ"י האש הדביקות שלהם ישאר
 למטי' שלא ידבק עצמו שום אדם בזה הדביקות לכך
 זרי' הלא' למרחוק שלא יתקרב לשום אדם חס כוונת
 רש"י במ"ש הם חטאו בנפשות * פ"י הם סברו
 שיתקמו בזה את נפשם * והבן מאד ותרבה הדר
 והוד *

וידבר די אל משה קח מאתם מטי' כו': וי'ל
 בהקדים לפרש דברי התנא' ראה את
 ריזי' כו' והגשמה נקרא מליאה ע"ד שאמרו מלאחי'
 עבדי ודרשו חז"ל היכן מלאו בשדום: ונמצא
 הגשמה נקרא מליא' ולהבין הטעם נר' שהוא ע"ד
 דאיתא בספרי המקובלים טעם למה ילא אברהם
 מתרח וכן כמה לריקים הקדושים ילאו מאבות הטומאה
 ופירשו מחמת שהמקטרגים החיצוניים בראותם הגשמי'
 העליוני' וגבוה אינם מיחיי' לה ללאה לעולם ועושים
 כל התחבולות לעכבה מה עושי' הקב"ה ונתן אות'
 בנזק טמא ואז מניחין אות' ועי"ז באת' הגשמי' בעולם
 כי גם הם בראותם שירדת למקום טמא סוכרי' שבוודאי
 אי' שפעלה במעלות קדושים ונמצא היא כמו מליאה
 חסו ראה את המליא' * ר"ל אדם שזכה אל מליאת
 נשמי' * ונפל עלי' פ"י שפגם זה כמו ונפל עליו
 והכחו: ונח' אמר והחזיק בה פ"י שבא לדיק והחזיק
 בהגשמה והעלה אותה אל הקדוש': זה שהחזיק בה
 זכ' בה שזכותו גדול מאד שהוליא יקר מזולל:
 ומקש' הגמ' והא ד"ח של אדם קונות לו בכ"מ פ"י
 קושיות המקשן לפי דברינו הוא כך דאיתא בפרש"י וילך

גדול ח"ו ואדרבה יתקדש ע"י הדיק * חסו ואני הנה
 נתתי דהש"י ב"ה לזה לתת תרומי לכהן ואמר לו
 הש"י הנה הדבר הזה אני מטיל עליך להיות נתון
 בידך שתהא אתה המשמרת של תרומתי שע"י התרומי
 שיתנו לך יהיו משומרים * לכל קדשי ב"י שיתקדשו
 ע"י הנתיני הזאת בכל מיני קדושות * לכל קרבנס
 אם יביאו קרבן יה"י בקדושי * ולכל אשמש אשר
 ישיבו היינו אם יאשמו בחטא וישיבו בתשובה תגרום
 להם הנתינה הזאת שה"י תשובתם שלימי כן תפעול
 להם בלקיחתך מהם התרומי * למשה ופי' חז"ל
 לגדולי כדרך שהמלכים אובלים : דאיתא בגמ' לעולם
 ישתדל אדם לראות מלכי אומות שאם זכי יבחרן כו'
 ולהכין מה היא הבחי' הזאת נרא' שיבחרן לראות
 אך מדת מלכות מושפלת עתה בגלות המד' ויבחרן
 בציאת משיחנו במהר' שיתנשא אז כתר מלכות ויבין
 גדולת מלכות אך מעלת' גדולי לאין חקר וחסו כדרך
 שמלכים אובלים פי' שה"י אכילתם בקדושי שע"י
 אכילתם יתקנו מדת מלכות * ולבניך ר"ל כמוך
 כמוהם יתנהגו כך לחק עולם *

173
172

זה

יה"י לך מקדש הקדשים מן האש כו' * כ"ל
 בזירוף הפסוק דבר אל ב"י וקה מאתם מעה
 מעה שנים עשר מטות וכו' מעטה יפרח ונדקדק למה
 לזה הש"י ב"ה ליקח שנים עשר מטות הלא עיקר
 הסימן ה"י הפריח' שזה דבר הפלא וה"י די בלקיחת
 מעה אהרן לבד וכאשר יראו שיפרח מעה יה"י לראות
 ביניהם ויסור תלונותם * ואם יאמרו ליבחרן אולי גם
 מטותם יפרח כשייחוסו בזהו מועד אז מי שיר'י
 יידע זאת ילך ויבחרן וינסה לעצמו * ולמה ליקח כל
 ה"י ב"י * אך הענין הוא דהנה כתוב אשרי
 שומע לי לשקוד על דלתותי יוס יוס ולכאור' על
דלתותי הו"ל בפתח והוא ג"כ לשון רבים * אלא
 נר' שאדם נריך לדבק עצמו ולעבוד הש"י בכל מדותיו
 ואל יאמר שדי לו לבחור לעצמו אחס' מד' או ללמוד
 או להפלה או ליתן נדק' או אזה' מדה אחרת רק
 נריך האדם לקבל על עצמו לדבק את עצמו בכל
 נפש בכל מדותיו האפשרי בכל ההתאמנות ולכן נא'
 דלתותי לומר שמחוייב לשקוד על כל דלתות דאלו נא'
 דלתי היתי אומר מיעוט דלתי שנים לכן הוסיף הכתוב
 לכתוב דלתותי להורות הריבוי האפשרי * והנה
 עיקר כללות המדות הם שנים עשר כנגד י"ב שבטי
 י"ה שהם כנגד י"ב גבולי אלקסון שכל שבט בפ"ע
 הוטבע בו מדה אחת היותר מוטבע אצלו ממשבט
 הכ' וכן כולם אבל באמת כל האדם נריך להתחזק
 ולהתאמן בכל המדות לעבוד בהם הבורא ב"ה : ולזה
 לזה הש"י לקחת שנים עשר מטות לרמוז שהחוייב
 מוטל להתחזק בכל המדות לשקוד בהם חס' שפרש"י
 כשהוכר

ע"ד שפרשתי על ס' וכל אשר יקרא לו האדם נפש
 ח'י הוא שמו ולכאור' אין מובן פי' בודאי כאשר קרא
 אותם כך הוכרח להיות שמש * אך הפי' הוא כנ"ל
 הוא שמו בשורש שכיון ברוח קדשו לשמות כל ח'י
 בשורשו העליון * אבל עשו שאין לו שורש למעלי'
 והוא בעולם הפירוד לכך נאמר בלשון רבים ויקראו
 כו' * וזהו ח"ש את שמו תכתוב על מטתו ר"ל בשביל
 הכניעתו הגדולי הנקרא מטתו יגרו' שיכתבו שמו
 בשורשו למעלי' ועש' שורש למט' ופרי למעלי' אר"י *
ויידיבר ד' אל אהרן כו' ואני הנה נתתי כו'
 לחק עולם * נקדים לפרש הפסוק ויחר
 למשה כו' אל תסן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
 נשאתי ולא הרעותי את כו' : ויש לדקדק הלא המה
 העובדים על עיקר הדת שאמרו אין תורה מן השמים
 ומה אמר אל תסן * הלא בודאי ידע באמת שהם
 מנחותי שאלו חיים ואיך ה"י ה"א אצלו שיפן השם
 אל מנחתם : ועוד האך תלוי בזה שאמר לא חמור
 ח' כו' דמשמע אם הו' לוקח מהם חמור או הרע
 להם לא ה"י ראו' להם עונש על אמרם אין תורה
 כו' והענין מופלא : אך נרא' דהנה מדרך הדיק
 שאינו יכול לראות בלעד' ב"א כלל וכלל וגם ב"ה
 רשעים אין רוצה שינשנו בזה העולם כי אינו יכול
 לראות בלעד' וכן הטבע הדיקיס ואם אמנם שחטאו
 והסכרתי שיטולם להם עונשם רוצה שינשנו בעוה"ב
 ולא שיראה בלעד' בעוה"ז * וזה שאמר אל תסן
 אל כו' לא חמור כו' בתוך הדברים התגלגל לפניו
 י"ת שלא יענשו בזה העולם ולימד זכות עליהם
 באמרו לא חמור אחד מהם כו' * דהני כן הוא
 המהנה ת"ה ולדיקיס מנכסיו אז ההנאה הזאת
 תביאנו שלא במהר' הוא חוטא להיות רשע גמור
 לכפור בתורה חלילה : וגם זאת אם הדיק גוער
 באזה' אדם גם הגערה הזאת פועל בו שלא ישתקע
 בחטאו כי הדיק בגערתו שגוער בו הוא משבר הכה
 הקליפה של הרשע * וזהו שאמר לא חמור כו' כלומר
 אני גרמתי להם זאת שע"י שלא לקחתי מהם זה
 גרמה להם שחטאו שאם נהייתי מהם ה"י מגין
 עליהם זאת לבלתי יחטאו : וגם לא הרעותי את
 אחד מהם בשום רעה וגערה ונמלא אינם חייבים
 כ"כ לעונש בעוה"ז וגם עוה"ב ראו' ליתן להם אחר
 העונש שינשנו על חטאם * וזה שאמר משה לכן אתה
 וכל עדתך היו לפני ד' אתה והם ואהרן מחר * פי' שהשיאו
 ענה עונה שלא יאחר בניהנם עולמית ואמר לו תראה
 שה"י לך התקשרות עם אהרן לפני ד' מחר רמו לעוה"ב
 כדרך שאמרו היום לעשותם ומחר לקבל שכרם * והיולא
 לנו מזה שע"י נתינה לדיק נשברים כח הקליפות ונתקשר
 בקשר של קיימת עם הדיק שלא ישיאנו לחטוא בחטא

even homeless

התחברות ודביקות ע"ש נפתולי נפתלי כו' והראו
הקב"ה הקשר שיעשה קשר בין הדבקים שאנחנו נקושר
בו והוא כביכול בנו שיהא הכל א' והיינו קשר של
תפילין * וחו שאמר התנא יפה שעה א' בתשובה
ומע"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב פי' יפה לפני הקב"ה
שעה זו אחת ר"ל שנעש' אחדות בתשובה ומע"ט כי
ע"י התשובה ומע"ט אנחנו נדבקים בו והוא כביכול
בנו ונעשה אחת * בעוה"ז היינו מנה שאנחנו עושים
בעוה"ז מכל חיי עוה"ב ר"ל מכל התענוגים שיש לנו
בעולמות העליונים כי תשוקת ותענוג הש"ת ב"ה
אינו אלא להתאחד בנו להטיבנו . ויפה שעה אחת
של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי עולם הזה ר"ל ויפה
שעה אחת כנ"ל דהיינו שאנחנו פועלים להמשך אח
הבורא ב"ה לעוה"ז להיות שכינתו בתוכנו ועי"ז יש
להבורא ב"ה קורת רוח כנ"ל וחשוב בעיניו הקורת
רוח של עוה"ב פי' התענוג שיש להבורא הוא הנק'
עוה"ב והתענוג שלו יפה לנו מכל חיי ותענוגי עוה"ז
שלנו כי זה עיקר הבריאה *

וְדַרְשׁוּ דאמרינן בגמ' חסידים הראשונים היו שוהים
שעה א' פי' שהיו שוהים שעה ומקשרים
עצמם בדביקות . אחת פי' בשביל אחת כנ"ל שיהא
להם אחדות כביכול ב"ה * קודם התפלי' ר"ל החיבור
והקישור שיתדבקו כביכול ב"ה ע"י מחשבתם הקדושה
כדי שיפעלו ע"י מחשבתם הקישור כנ"ל * ושעה א'
אחר התפלה היינו אחר שנעשה החיבור והקישור
ואחדות ביניהם היו שוהים שעה ומכוונים מחשבתם
להיות מהתענוג שיש להבורא ב"ה בהתחברו בנו כנ"ל *
שזה תענוגים שיש להקב"ה כביכול תענוג ועי"ז
באים השפעות לישראל * וזהו ויאמר אל אהרן בארלם
לא תנחל כו' אני חלקך ונחלתך בתוך בני' דהלדיק
ברעותו להשפיע לישראל לריך שלא יהא כוונתו להנחת
עלמו וזהו שאמר לו הש"י בארלם לא תנחל פי' שלא
יהי' כוונתך לנורך עמך רק אני חלקך פי' כנ"ל שיהא
כל כוונתך לדבק עמך כי שיהא אני חלקך * ונחלתך
יהי' בתוך בני ישראל פי' ההשפעות שאשפיע להם זה
יהי' עיקר נחלתך : וזהו ברית מלח עולם הוא ברית
היינו התורה הנק' ברית : מלח ר"ל מלשון ממולח שפי'
מעורב והיינו כשהלדיק מערב התורה במחשבת קדושה
וטוהרות כדי שיהא באחדות עם כביכול ב"ה . עולם הוא
פי' עי"ז הוא ממשיך הבורא ב"ה בעולם הזה להיות שכינתו
בתוכנו ולהשפיע לנו כל טוב . והנה הדביקות שיש
להבורא ב"ה בנו הוא נק' בשם תרומה והעטם מחמת
שהש"י מרומם ומגביה אותנו בקדושתו ולכן נק' תרומת
לשון התרוממות . והדביקות שלנו נק' משמרת לפי שאנחנו
חייבים לשמור עצמנו תמיד שלא יפסיק דבקותינו
מבורא ב"ה כביכול חלילי אפי' רגע *

וְדַרְשׁוּ דאמרינן בגמ' חסידים הראשונים היו שוהים
שעה א' פי' שהיו שוהים שעה ומקשרים
עצמם בדביקות . אחת פי' בשביל אחת כנ"ל שיהא
להם אחדות כביכול ב"ה * קודם התפלי' ר"ל החיבור
והקישור שיתדבקו כביכול ב"ה ע"י מחשבתם הקדושה
כדי שיפעלו ע"י מחשבתם הקישור כנ"ל * ושעה א'
אחר התפלה היינו אחר שנעשה החיבור והקישור
ואחדות ביניהם היו שוהים שעה ומכוונים מחשבתם
להיות מהתענוג שיש להבורא ב"ה בהתחברו בנו כנ"ל *
שזה תענוגים שיש להקב"ה כביכול תענוג ועי"ז
באים השפעות לישראל * וזהו ויאמר אל אהרן בארלם
לא תנחל כו' אני חלקך ונחלתך בתוך בני' דהלדיק
ברעותו להשפיע לישראל לריך שלא יהא כוונתו להנחת
עלמו וזהו שאמר לו הש"י בארלם לא תנחל פי' שלא
יהי' כוונתך לנורך עמך רק אני חלקך פי' כנ"ל שיהא
כל כוונתך לדבק עמך כי שיהא אני חלקך * ונחלתך
יהי' בתוך בני ישראל פי' ההשפעות שאשפיע להם זה
יהי' עיקר נחלתך : וזהו ברית מלח עולם הוא ברית
היינו התורה הנק' ברית : מלח ר"ל מלשון ממולח שפי'
מעורב והיינו כשהלדיק מערב התורה במחשבת קדושה
וטוהרות כדי שיהא באחדות עם כביכול ב"ה . עולם הוא
פי' עי"ז הוא ממשיך הבורא ב"ה בעולם הזה להיות שכינתו
בתוכנו ולהשפיע לנו כל טוב . והנה הדביקות שיש
להבורא ב"ה בנו הוא נק' בשם תרומה והעטם מחמת
שהש"י מרומם ומגביה אותנו בקדושתו ולכן נק' תרומת
לשון התרוממות . והדביקות שלנו נק' משמרת לפי שאנחנו
חייבים לשמור עצמנו תמיד שלא יפסיק דבקותינו
מבורא ב"ה כביכול חלילי אפי' רגע *

כשהוכר הפרי הוכר שפי' שקדים פי' שרשי מתק
זאת שבי' לא ידעו מה זה הלוי לקחת כל הי"ב
מעות הלא הי' די במטה אהרן לבד אך כאשר ראו
הפריחי' של שקדים הבינו שנס הגדול הזה בא מחמת
שקדים פי' ע"י שהוא שוקד על כל המדות טובות
והוא כולל בטובו את כל השבטים וחו הוכר שהן
שקדים פירושו שהוכר שלכך בא למדרגי' הזאת הוא
מחמת שקדים ששקד על דלתות יום יום כנ"ל *
וזהו זה יהי' לך זה גימ' י"ב רמז לו הש"י שיחזיק
בכל המדות של שנים עשר שבטי יה והבן *

או יאמר ואני הנה נתתי כו' משמרת תרומותי
כו' : י"ל פי'ם דדרשין בגמ' אחר
וקדם לרתי אחר למעשה בראשית וקדם למ"ב והפי'
הוא כך דהבורא ב"ה ובי"ש תחילת בריאתו ברא
את האדם בעולם המחשבי וקשרו שם ואח"כ נשתלשל
עד שבא לעולם השפל * וזהו אחר לנ"ב היינו בעולם
הזה וקדם למ"ב היינו בעולם המחשבי * וכל זה
עשה הקב"ה בחסדו הגדול למען יוכל האדם לילך
ממדרגי' למדרגי' ברא אותו בעולם השפל וקשרו
בעולם המחשבי וזהו יכול אדם לפעול בנדקתו שיוכל
לחזור ולשוב לשורשו העליון בעזרו בחיים חיותו *
ומחמת זה מדריגות הלדיק יותר להשיג בגדולת הבורא
מחיות ואופני הקודש דאלל חיות כתיב והחיות ראו'
ושב כי ר'ים ועולים וקוברים שמשגיגים הנראה הגדול
והקורא של מעלה מכה"כ ומגודל הפחד והאימה
שבים לאחוריהם וזהו ראו' ושוב אבל האדם יכול
להשיג בשכלו הזך יותר פי' כח מעשיו הטובי' -
וזכה יתרוץ שהקשה משה רבך אמר כי לא יראני
האדם וחי זאת אמרת ונראה כו' כי הפי' הוא כך
כי לא יראני האדם וחי במדריגה א' וחי הוא מלשון
חיות הקודש והיינו האדם וחי אינם רואים אותי
בסיגנון א' כי לא ראי' זה כראי' זה שהאדם יכול
להשיג יותר בראייתו השכלית וכל זה הוא ע"י שאלם
מדבק עלמו בבורא ב"ה בדביקות ולהבות אל הקדושה
שבו פי' מעשיו הטובי' ונקבלת עול מלכות שמים
שלימם בלב ונפש שבהבורא ב"ה הוא אחד יחד
ומיוחד * וחו דאמרינן בגמ' אחת עשיתוני חטיבה
א' בעול' אף אני אעשה אחתם חטיבי' א' בעולם
אחת אומרים שמע ישראל כו' ואני מי כעמך ישראל
גוי אחד כו' * והיינו כמו שאנו מדבקים עלמינו
בבורא ב"ה כביכול כמו כן הבורא ב"ה מדבק בנו
ונעשה הכל אחד באחדות גמור ועי"ז באים השפעות
גדולות בעולם עד בני די *

וְדַרְשׁוּ שאמרו בגמ' וראית אח אחורי מלמד שהראה לו
הקב"ה קשר של תפילין ר"ל תפילין הוא לשון

הנה
הוא

מלוי מאוד לר"ך פרישות יתרי' שלא לבא ח"ו אל
 התנצרות התאוה וגם בממון לר"ך לקדש עלמנו מאוד
 שיהי' משאו ומתנו בחמוי' ולשם שמים כדי שלא יהי'
 ח"ו עושר שמור לבעליו לרעתו * לזה אמר התנא
 מעשרות סייג לעושר פי' שאתה לר"ך לקדש עלמך
 כ"כ בממוך עד שהמעשרות לא יהי' כ"א סייג אל
 העושר והעושר יהי' עיקר הקדוש יותר מקדושת
 מעשר ולזה הכיון הוא בכלן בפסוק ונחשב לכם כו'
 פי' שהקב"ה אומר אל הדיק המקדש עלמנו במאכליו
 בקדוש' שכמו כן יקדש עלמו אל התור' ותפלי' כמו
 אל הגשמיות ותרומתכם הוא רמו לדברי קדוש' מלשון
 התרוממות * וזהו כתבוא' מן הגורן וכמלאה כו'
 כי שבר הוא כו' פי' כי אלליכם אין חילוק בין תור'
 או תפלה או אכילה הכל הוא אלליכם שבורת
 הבורא ואינו אלא חילוף מעבוד' לעבד' וזהו חלף
 שבורתכם וק"ל :

ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו כו' : דהנה הדיק
 בשעת תפלתו הוא כוודאי בדביקות ובקדושה
 במחשבות טהורות וללילות זכות * ובעת אכילתו מחמת
 שהוא דבר גשמי אז מורי' עולה על ראשו לכל יתגשם
 וינתק מהקדושה ח"ו ע"י האכילה ולכן הוא מתחזק
 ומתאמן לקדש עלמו יותר ויותר בעת אכילתו לדבק
 עלמו בקשר ודיקות גדול * ונמצא בעת אכילת
 הדיק הוא מקדש ח"ע יותר מבשעת תפלתו אבל
 לא כן שאר העם שבעת תפלתם יכולים להתקדש יותר
 מבשעת אכילתם * וזהו פי' וקוי ד' יחליפו כה
 והקדוש' שאדם מקדש ומטהר עלמו בעת תפלתו
 ואכילתו ע"י הוא נותן כה בפמליה של מעלה *
 וקוי ד' הם אותם הדיקים השלימים המקוים ומלפס
 לתשועת ד' הו"ה ב"ה שיתמלא בתורה ושיהא השם
 שלם בקרוב הם מחליפס הכה פי' מחליפס' משאר
 העם שאכל ההמון עם בשעת תפלתם הם יותר
 בקדושה אבל הם מקדשים ומטהרים עלמם באכילתם
 יותר ויותר מבשעת תפלתם * וזהו ואמרת אליהם
 בהרימכם את חלבו ר"ל כשתרימו הקדוש' והדיקות
 שזה נקרא בשם חלב כמו בהקרנן שלא נקרב
 ממנו אלא החלב כך בתפלה הקדוש' שבה היא העולי'
 למעלי' : וזהו בהרימכם את הקדוש' ונחשב לכם
 תרומתכם כתבואת גורן * ר"ל קדושת תרומתם בתפלתם
 יחשב כמו בעת אכילתם וזה רמו תבואת גורן ויקב
 היינו האכיל' שהיא בקדוש' וטהר' ככ"ל וק"ל *

עוד
 חזק
 (2)

וזהו ויזכר ה' אל אהרן הוא הדיק הנק' כהן
 ואני נתתי לך את משמרת תרומותי ר"ל
 שאיך לר"ך רק לשמור הדביקות נחם יפסוק דבקותי
 הנק' תרומה ממך וזהו משמרת תרומתי לכל קדשי
 בני ישראל ר"ל שזה שייך לכל הדיקים הקדושים
 שבני ישראל ועי"ז גורמם הדיקים להשיפע לישראל
 את שלש אלה הם בני חיי ומזוני * וזהו לך נתתם
 פי' שהכל בידך לפעול ע"י מעשך הטובים * למשחה
 היינו מזוני ע"ד שאמרו כדרך שבני מלכים אוכלים
 בגדול' והיינו שולחן מלכים * ולבניך היינו בני דליתא
 גנמי' אין מושבינן בסנסדרין חשובי בנים שאין יודעים
 בצער גדול בנים ולכן לר"ך להיות להדיק בנים
 כדי שישיפע לישראל כמו שהוא מרחם על בניו *
 לחק עולם היינו חיי דכל מה שהאדם מאריך ימים
 ושנים בעולם הזה עי"ז הוא מקיים מצות בוראו
 יותר ויותר בחמוי' שלימי' בני שום ספיקות חילוי' *
 דהנה החוקים שהשטן ואו"ה מונין עליהם כפרש"י
 וע"י שאדם מאריך ימיו מתחזק חמוי' בלבו בזיכור
 וללילות גדול לקיים המצות חוקים כמו המצות השכליות
 והיינו חיי וזהו לחק עולם וק"ל *

ועבד הלוי הוא את עבודת אוהל מועד * נרא
 דהנה התור' נקרא אוהל מועד ואמר להם
 ועבד הלוי דהיינו יעבד להש"י שיכניס את הא
 דהיינו הקב"ה נקרא הוא את עבודת אוהל מועד
 פי' בתוך התור' דהיינו תור' לשמה : והם ישאו את
 עונם חוקת עולם לדורותיכם פי' שיהי' לדיק גמור
 ושלא יבא לפולם הטע' ע"י רק זה שירד ממדריגתו
 קלת דהיינו מעולמות עליונים שהם אללו חק ודיר'
 קבוע לדורותיכם לשון דירה * כי את מעשר בני
 אשר ירימו לה' תרומי' ר"ל דהלדיק לר"ך להיות
 במדרג' זו להריס הקדוש' * מעשר נ"ק הקדוש' *
 על כן בתוך בני לא יחלו נחלה פי' שלא יהי'
 נחלתו למטי' בעולם השפל רק בעולמות עליונים
 וק"ל

Have
 NOTHING
 What
 NOTHING

ונחשב לכם תרומתכם כי שבר הוא לכם חלף
 שבורתכם פי' כי במשני' פרקי אבות
 יש מעשרות סייג לעושר נדרים סייג לפרישות כו'
 ויש לדקדק הלא התנא כוונתו במשני' זו להורות לנו
 דרכי ה' איך להתנהג ולעשות נדרים לעבודת הבורא
 ולמה לו ליתן לנו עצה איך להתעשר באמרו
 מעשרות סייג לעושר המשמעות הוא שהענה הוא
 בשביל קיום העושר ואמר שהמעשר הוא נדר
 לקיום העושר * ונרא' כי האדם ביותר לר"ך לקדש
 עלמו במאכל ובמשת' ובממון יותר מן התור' או
 תפלי' כי שם אין ה"ה"ר כ"כ שולט מחמת שהוא
 עוסק בדבר קדוש' אבל בתאוות הגשמיות שה"ה"ר

❖ פרישת חוקת ❖

זאת חוקת התור' כו' פרש"י לפי שהשטן ואו"ה מונין
 את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה:
 לך